

7. funkční období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
Senátu Parlamentu České republiky
22. schůze

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT**

7. funkční období

Těsnopisecká zpráva
22. schůze

Pořad 22. schůze

1. Informace vlády České republiky o pozicích vlády na jednání Evropské rady dne 16. září 2010
2. Volba kandidátů na funkci Veřejného ochránce práv
3. **Senátní tisk č. 294** - Návrh senátního návrhu zákona senátora Marcela Chládky, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 242/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
4. **Senátní tisk č. 303** – Návrh senátního návrhu zákona senátora Jiřího Lišky a dalších senátorů o vypořádání majetkových podílů v souvislosti s transformací zemědělských družstev a o změně některých zákonů
5. **Senátní tisk č. 311** – Návrh senátního návrhu zákona senátora Petra Pakosty a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů

7. funkční období

Obsah 22. schůze Senátu Parlamentu České republiky

1. den schůze – 25. srpna 2010

Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Přemysl Sobotka

Usnesení schváleno 1

1. Informace vlády České republiky o pozicích vlády na jednání Evropské rady dne 16. září 2010

Předseda vlády ČR Petr Nečas 2

Senátorka Alena Venhodová 4

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková 5

Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart

Předseda Senátu Přemysl Sobotka 6

Senátor Vladimír Dryml 6

Další část schůze řídil předseda Senátu Přemysl Sobotka

Předseda vlády ČR Petr Nečas 7

Senátorka Alena Venhodová 9

Usnesení schváleno 9

2. Volba kandidátů na funkci Veřejného ochránce práv

Senátor Tomáš Grulich 9

Senátor Vlastimil Balín 11

František Bányai 12

Jan Matys 13

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková

Jitka Seitlová 15

Anna Šabatová 16

Pavel Varvařovský 17

Senátor Tomáš Grulich 19

Pavel Varvařovský 21

3. Návrh senátního návrhu zákona senátora Marcela Chládky, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 242/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů - senátní tisk č. 294

Senátor Marcel Chládek 21

Senátor Jaromír Jermář 23

Senátor Jiří Pospíšil 24

Senátor Jiří Žák 25

Senátor Karel Šebek 26

Senátor Milan Bureš	27
Senátor Zdeněk Janalík	28
Senátorka Soňa Paukrtová	29
Senátorka Jiřina Rippelová	29
Senátor Tomáš Grulich	30
Senátor Richard Svoboda	30
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Jiří Šneberger</u>	
Senátor Jaroslav Kubera	31
Senátor Vladimír Dryml	32
Senátor Miroslav Krejča	33
Senátor Jiří Čunek	33
Senátor Vladimír Dryml	34
Senátor Marcel Chládek	34
Senátor Jaromír Jermář	36
Usnesení schváleno	37
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart</u>	
4. Návrh senátního návrhu zákona senátora Jiřího Lišky a dalších senátorů o vypořádání majetkových podílů v souvislosti s transformací zemědělských družstev a o změně některých zákonů – senátní tisk č. 303	
Místopředseda Senátu Jiří Liška	37
Senátor Jan Hajda	39
Senátorka Jiřina Rippelová	41
Senátor Petr Pakosta	41
Místopředseda Senátu Jiří Liška	42
Senátor Jan Hajda	43
Usnesení schváleno	43
Místopředseda Senátu Jiří Liška	44
5. Návrh senátního návrhu zákona senátora Petra Pakosty a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů – senátní tisk č. 311	
Senátor Petr Pakosta	44
Senátorka Alena Palečková	45
Usnesení schváleno	45
Závěr 22. schůze v 7. funkčním období.....	45

**Těsnopisecká zpráva
z 22. schůze Senátu
Parlamentu České republiky
(1. den schůze – 25. srpna 2010)**

(Jednání zahájeno v 10.02 hodin.)

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Dobré dopoledne, vážené kolegyně a kolegové, milí hosté, vážený pane předsedo vlády, vítám vás na 22. schůzi Senátu. Tuto schůzi jsem svolal na návrh Organizačního výboru podle § 49 odst. 1 o jednacím řádu. Pokud budu následně zmiňovat jednotlivé paragrafy, vždy půjde o zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu. Pozvánka vám byla zaslána v pátek 23. července 2010. (Velký hluk v Jednacím sále.)

Buďte tak laskaví, zkuste si kuloární pokřiky odsunout mimo tento prostor. Týká se to hlavně kolegy Jirsy.

Z dnešní schůze se omluvili senátoři Milan Štěch, Alexandr Vondra, Ivo Bárek, Bedřich Moldan, Jan Horník a Jiří Oberfalzer. Pokud nemáte identifikační karty u sebe, tak náhradní karty jsou k dispozici v předsálí Jednacího sálu.

A nyní podle § 56 odst. 4 určíme dva ověřovatele naší schůze. Navrhuji, aby to byli páni senátoři Jaroslav Sykáček a Miroslav Škaloud. Má někdo připomínky k tomuto návrhu? Pokud nemá, takže na první hlasování si dovolím znělku.

Zahajuji hlasování o navržených ověřovatelích. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 1 ukončeno, registrováno 61, kvórum 31, pro 60, proti nikdo. Návrh byl schválen.

A nyní přistoupíme ke schválení pořadu 22. schůze Senátu. Návrh na jeho změnu a doplnění v souladu s usnesením Organizačního výboru vám byl rozdán na lavice.

Doplnění se týká bodu „Informace vlády České republiky o pozicích vlády na jednání Evropské rady dne 16. září 2010“, kterou přednese pan předseda vlády. Dále je to senátní tisk č. 333 – 1. čtení a senátní tisk č. 311, rovněž 1. čtení.

Informaci pana premiéra bychom dali jako bod č. 1 a další dva návrhy senátních návrhů zákonů budou body č. 4 a č. 5.

Má někdo návrh na změnu tohoto pořadu? Nemá, nechám o něm tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování o doplnění pořadu 22. schůze Senátu, tak jak je navrženo Organizačním výborem. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 2 ukončeno, registrováno 62, kvórum 32, pro 61, proti nikdo. Návrh byl schválen.

A nyní budeme **hlasovat o pořadu, ve znění přijatých doplňovacích návrhů.**

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 3 ukončeno, registrováno 63, kvórum 32, pro 62, proti nikdo.

Návrh byl schválen.

A přistoupíme k prvnímu bodu, kterým je

Informace vlády České republiky o pozicích vlády na jednání Evropské rady dne 16. září 2010

S informací předstoupí předseda vlády Petr Nečas, který má nyní slovo. Zároveň ho tady vítám, protože zde vystupuje poprvé v jeho nové roli.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dámy a pánové. Dovolte mi předtím, než přejdu k samotné informaci, která je předmětem tohoto bodu pořadu, abych vás jménem svým i jménem vlády České republiky pozdravil a především vyjádřil přesvědčení, že dobrá komunikace mezi vládou České republiky a Senátem Parlamentu České republiky bude pokračovat. A chci říci jednoznačně, že z mé strany i ze strany mých dalších 14 vládních kolegů tady bude maximální zájem s horní komorou českého Parlamentu dobře komunikovat, zúčastňovat se jednání, zúčastňovat se i konzultací a práce výborů Senátu apod. Máme maximální zájem na tom, aby Senát Parlamentu České republiky byl plnohodnotně zařazen do legislativní práce vlády České republiky. A chci také vyjádřit jménem svým i jménem svých kolegů to, že se na tuto spolupráci velmi těšíme.

Nyní mi dovolu, abych vás ve stručnosti informoval o přípravě Evropské rady, která se uskuteční v Bruselu dne 16. září tohoto roku. Tato Evropská rada bude jednodenní. Jedná se sice o mimořádné zasedání, na druhou stranu Evropská rada přijme klasické závěry, bude tedy v tomto smyslu zcela rovnocenná řádným zasedáním Evropské rady.

Tady je nezbytné zdůraznit, že v současnosti nedisponujeme s ohledem na poměrně dlouhou dobu, která ještě do samotného jednání zbývá, zcela detailními informacemi o přesném průběhu a obsahu jednání. Tady chci zdůraznit, že vždycky příprava tohoto programu se koncentruje do posledních 14 dnů před samotnou Evropskou radou, a vzhledem k tomu, že navíc v bruselských orgánech v srpnu je ještě čas dovolených, tak to je objektivní důvod, proč tyto informace zatím nejsou bližší.

Návrh závěrů Evropské rady se očekává někdy v období 6. až 7. září.

Podle původního plánu se měla Evropská rada zabývat pouze diskusí k zahraničněpolitickým otázkám. Z tohoto důvodu byli na jednání, kterého se běžně účastní pouze hlavy států a vlád, přizváni také ministři zahraničních věcí. Později došlo k rozšíření agendy o bod, který by se měl zaměřit na aktuální stav jednání tzv. „Task Force“ posílené ekonomické spolupráce, kterou vede stálý předseda Evropské rady Herman Van Rompuy a která se zabývá různými aspekty hospodářské spolupráce v Evropské unii, jako je koordinace hospodářských politik, včetně tzv. Evropského semestru fiskální kázně a sankcí za jejich případné nedodržování, dalšího fungování Paktu stability a růstu a také ekonomické nerovnováhy mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie.

Co se týče stavu jednání Task Force Evropské radě by měla být předložena průběžná informace o činnosti této skupiny. Vzhledem k tomu, že na konci září 2010 Evropská komise plánuje předložení řady legislativních návrhů, které s tématy projednávanými skupinou Task Force úzce souvisejí, mimo jiné k zavedení tzv. Evropského semestru, posílení Paktu stability a růstu a národních fiskálních rámců či zlepšení dohledu nad makroekonomickými nerovnováhami a strukturálními reformami, bude předložena zpráva určitým signálem vůči Evropské komisi, v jakých intencích se pohybuje uvažování Rady.

Předložená informace by současně měla být koncipována i s ohledem na to, že hned na následující, tedy říjnovou Evropskou radu, by skupina měla předložit svou závěrečnou zprávu a že právě na tomto jednání očekáváme závěrečnou diskusi k danému tématu. Tyto dva dokumenty by se neměly vzájemně překrývat.

Pokud bude zpráva v tomto ohledu vyvážená, tak považuji její předložení za přínosné, neboť považuji za vhodné tlumočit komisi aktuální pozici členských států právě v této fázi přípravy příslušných legislativních návrhů. Podle informací, které máme v současné době k dispozici, bude hlavním tématem, kterého se jednání Evropské rady dotkne, mělo být nastavení takzvaného Evropského semestru.

Česká republika nemá problém se samotnou myšlenkou provázání rozpočtového cyklu a plánů týkajících se strukturálních reforem ani s konzultací obou těchto složek v rámci orgánů Evropské unie. Nepřekročitelné je pro nás ovšem současné rozdělení pravomocí mezi členské státy a Evropskou unií v rozpočtové oblasti. Členské státy jsou a musí zůstat, dámy a pánové, rozpočtovými suverény. A tento stav nesmí narušit ani tato nově zaváděná procedura.

Přesnější podobu i obsah by zprávě, která bude Evropské radě předložena, však mělo dát především následující jednání Task Force, které se uskuteční 6. září. Pokud se týče 2. tématu, tedy vztahů se strategickými partnery, cílem jednání bude hledat možnosti lepší spolupráce Evropské unie se strategickými partnery a také diskutovat koherentnější a efektivnější vystupování Evropské unie na multilaterálních fórech, jako je G20, G8 či mezinárodních organizací, jako je OSN či Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Diskuse na dané téma navazuje na změny ve fungování společné zahraniční a bezpečnostní politiky a také vnějších vztahů, ke kterým postupně dochází v souvislosti s implementací Lisabonské smlouvy. Tato debata probíhá v rámci Evropské unie již od březnového neformálního setkání ministrů zahraničních věcí členských států EU a poté v rámci pravidelných zasedání Rady EU ve formátu ministrů zahraničních věcí, které vede baronka Ashtonová.

Téma unijní strategie vůči významným globálním hráčům koresponduje s jedním ze stěžejních témat, jímž se Evropská rada v současnosti zabývá, a tím je posilování vlivu Evropské unie ve světě. Vnitřní prvek tohoto procesu zahrnuje požadavek na lepší koordinaci unijních institucionálních aktérů, nutnost větší synergie mezi členskými státy a Unií, protože zahraniční politiky členských států a Evropské unie by si pokud možno měly alespoň nějakým způsobem – zásadním způsobem – neprotiřečit, i když tady podle mého názoru byl velký úspěch a mělo by se také soustředěněji využívat unijních nástrojů tam, kde je to vhodné.

Pokud jde o vnější aspekt, tj. samotné vystupování Evropské unie navenek, Evropská rada by se měla zaměřit na problematiku summitů Evropské unie se strategickými partnery a dále na vystupování Evropské unie na mezinárodních fórech a na vztah Evropské unie ke globálním hráčům a tak zvaným nastupujícím ekonomickým mocnostem, zejména se jedná o Čínu a Indii.

Diskuse o jednotlivých partnerech je dle našeho názoru klíčem jednoznačné definování priorit a případně diskuse o důležitosti jednotlivých globálních partnerů. Zároveň je třeba provést realistickou analýzu, co případně a zda vůbec něco od nás tyto partneři potřebují či očekávají v návaznosti na zájmy Evropské unie jako celku. Česká republika v dosavadních diskusích kladla důraz na konkrétní zaměření debaty na jednotlivé partnery, jejichž charakter i vztah k Evropské unií je případ od případu velmi odlišný. Zdůrazňovali jsme také to, že je důležité, aby politiky Evropské unie vůči globálním partnerům vycházely z hodnotového základu členských zemí EU, tedy respektu k demokracii, lidským právům a občanským svobodám.

Očekávám, že výstupem Evropské rady bude mj. konkrétnější představa o politice Evropské unie vůči partnerům, neboť základem úspěšné politiky Evropské unie vůči globálním hráčům je jednotná pozice postavená na principech a nenarušovaná marginálními odlišnostmi v detailech.

Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dámy a pánové, děkuji vám za pozornost a jsem připraven odpovídat na vaše případné dotazy. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane předsedo vlády, posadte se ke stolku zpravodajů. Nyní musíme určit zpravodaje. Navrhuji, aby se zpravodajem pro tento bod stala paní senátorka Alena Venhodová, místopředsedkyně VEU. Předpokládám, že s tím souhlasí, takže o tom budeme hlasovat. Zahajuji hlasování.

Kdo je pro paní senátorku Alenu Venhodovou jako zpravodajku, zmáčkne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 4 ukončeno, registrováno 66, kvórum 34, pro 63, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Paní senátorka, zpravodajka, si sedne ke stolku zpravodajů a já otevírám rozpravu, do které jste se přihlásila, paní senátorko, takže máte v tom případě slovo.

Senátorka Alena Venhodová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane premiére, kolegyně a kolegové. Pan předkladatel nás ve své úvodní zprávě seznámil podrobně, velmi podrobně bych řekla, s tím chystaným jednáním a programem jarním, nebo ne jarním, teď už podzimním, Evropské rady, která navazuje na její jarní jednání. Oproti původnímu programu, jak už řekl, je tam doplněna sekce ohledně ekonomické problematiky Evropské unie, a to v rámci pracovní skupiny Evropské rady Hermana Van Rompuy, tzv. Task Force pro ekonomický governments. Já bych, pane premiére, vám chtěla za informace poděkovat a v návaznosti na ni bych se ráda ve svém zpravodajském příspěvku zaměřila na bod Evropské rady týkající se právě již zmíněné činnosti zvláštní skupiny předsedy Evropské rady pana Hermana Van Rompuy. Výbor pro záležitosti Evropské unie totiž této problematice od počátku věnuje zvýšenou pozornost. V červnu letošního roku se nechal zástupcem vlády informovat o ustavení této pracovní skupiny a o prvních výsledcích její práce. Tato setkání proběhla již třikrát.

V červenci pak projednal sdělení komise o posílení koordinace hospodářské politiky a doporučil tuto záležitost k projednání plénu. Jsem si vědoma toho, že obsahově bude tato část agendy pochopitelně plně známa až po podzimních jednáních, která proběhnou postupně na přelomu srpna a v první polovině září. Nicméně již nyní můžeme využít vaší přítomnosti a nechat se informovat o postoji vlády, který jste nám již předložil, k těmto základním otázkám oblasti posílení rozpočtové disciplíny a k řešení makroekonomických nerovnovah uvnitř unie, debatovaných pracovní skupinou.

Já bych vás tedy, pane premiére, ráda požádala, abyste nás seznámil s pozicí vlády k aktuálním plánům na posílení jak preventivní, tak korekční části Paktu stability a růstu. Konkrétně by mě zajímalo, jak vláda podporuje možnosti přijetí mechanismu pro automatické spouštění sankcí při neplnění fiskálních pravidel, o nichž se mluví ve sdělení Hermana Van Rompuy po posledním setkání pracovní skupiny 12. července 2010.

Také by mě zajímalo, jak se z pozice vlády členského státu díváte na problém vztahu řešení sporů v této oblasti naší sousední Slovenské republiky vůči navrhovaným krokům ze strany evropských institucí. Děkuji vám.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má první místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, paní senátorky, páni senátoři, dovoluji si vystoupit v souvislosti s podzimní Evropskou radou ke třem tématům. První téma je oblast výzkumu, vývoje, inovací. To je totiž prioritou současného belgického předsednictví a podle mých informací tato agenda bude také projednávána na podzimní Evropské radě.

Belgie jako předsednická země prosazuje tzv. Barcelonský cíl. Tento Barcelonský cíl je zakotven i ve Strategii EU 2020. Tento cíl hovoří o tom, že členské státy by měly věnovat 3 % HDP do oblasti výzkumu, vývoje a inovací. Stanovuje také prioritní témata, do kterých by měly být tyto prostředky směřovány. Je jimi např. biodiverzita, rozvoj kosmických technologií zvláště v oblasti infrastruktury, rozvoj nových služeb včetně kultury, role filantropie v oblasti výzkumu a vývoje, mobilita výzkumníků, vývoj energetické infrastruktury a také socioekonomické dopady veřejných financí ve vědě, vývoji, výzkumu a inovacích.

Bohužel musím konstatovat, že v rozporu s tím je postup této vlády vůči české vědě. Moje otázka tedy zní, jaké pozice bude zastávat česká vláda na úrovni Evropské unie v této oblasti.

Druhé téma. Dovolte mi, abych nejdříve citovala čl. II Smlouvy o Evropské unii. Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv včetně příslušníků menšin. Tyto hodnoty jsou společné členským státům ve společnosti, vyznačující se pluralitou, nepřípustností diskriminace, spravedlností, solidaritou a rovností žen a mužů. Moje otázka v této souvislosti je, jak se s těmito hodnotami slučují návrhy a představy, za něž pan premiér převzal odpovědnost. Dovolím si upozornit jenom na některé z nich.

To jsou výroky o přípustnosti mučení, o konci demokracie, které má nahradit pravicový autoritářský režim, nebo o tom, že ženy, které nebudou mít děti, by neměly mít nárok na důchod ani volební právo. A volební právo by neměl mít ani ten, kdo neplatí daně. Tady si dovoluji malou odbočku. To by volební právo neměla ani půlka našich osob samostatně výdělečně činných a podnikatelů.

Otázka na pana premiéra je, jakou pozici chce, aby zaujímala Česká republika v rámci Evropské unie. Jak chcete, pane premiére, v Evropské unii bránit národní zájmy České republiky, když legitimizujete podobné názory v České republice a vydělujete tím Českou republiku z civilizovaného světa. Pro ty, kteří nevědí, o čem jsem mluvila, tak jsou to názory poradce pana premiéra; pana Jocha.

Třetí téma, budování zahraniční vnější služby. Mě by velmi, velmi zajímal podíl českých diplomatů v evropské vnější zahraniční službě. To téma zahraniční politiky Evropské unie bude jedním z nejdůležitějších témat Evropské rady. Informace je, že české ministerstvo zahraničí ruší některá zastoupení České republiky ve světě. Možná je to racionální krok, ale my musíme přece zajistit zastávání zájmů České republiky ve světě jinou cestou. Dovožuji, že vnější diplomatická služba Evropské unie je tím dobrým prostorem, ale zajímá mě, jaký podíl a jak se chceme zúčastnit budování, nebo jak se zúčastňujeme, protože to budování běží, této služby, které velí paní Ashtonová.

Závěrem bych chtěla říci jenom tolik. Evropská unie nám dává obrovské šance. Skutečně nejenom hospodářské, nejenom v rámci jednotného trhu, ale i v posunu, co se týká kvality života. Tyto šance ale můžeme využít jenom, budeme-li mít důstojné místo v Evropě a důstojné místo v Evropě se nezískává vydělováním z Evropského společenství. To se získává vlivem, který dokážeme v Evropském společenství mít. A vliv můžeme získat jen ve spolupráci, jen ve chvíli, kdy budeme ctít společné hodnoty, které Evropská unie zastává a na kterých stojí. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji a poprosil bych kolegu Pitharta, aby mě vystřídal. Já se odsud neumím přihlásit. Vzal bych si slovo.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: K mikrofonu přistupuje předseda Senátu, prosím.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Pane předsedající, pane předsedo vlády, jsem moc rád, že jste mezi nás přišel. Úvodní slova mohu říci, že mě potěšila, protože Senát je opravdu horní komorou českého Parlamentu.

Zpátky k tématu. To, že zářijová rada má jednat hlavně o ekonomických momentech, považuji za nesmírně, nesmírně závažné. Možná, že se můžeme bavit o některých dalších tématech, ale v této chvíli je rozhodující, jaká je situace, jaká bude strategie Evropské unie, a tím pádem i České republiky.

Ale obrátil bych pozornost k jedné věci, a to je zahraniční politika České republiky. V této chvíli chci hovořit o jednotném postoji nebo pokud možno jednotném postoji, ať už vlády jednotlivých ministrů, včetně premiéra a obou komor Parlamentu. Právě to, co před chvílí nám pan premiér tady představil, je ukázka, že když si to vyposlechneme, jsme při jednáních na úrovni Parlamentu schopni reagovat v souladu se zájmy České republiky.

Některým se možná tato vláda nelíbí, ale v této chvíli je to výsledek voleb, takže myslím si, že je zbytečné o tom nějak dramaticky polemizovat.

Zde bych řekl malou poznámku, protože existují také meziresortní jednání na úrovni EU. Tady by bylo dobré, aby se prohloubila komunikace s příslušnými výbory, které mají danou problematiku v zájmu, protože ČR je skutečně suverénní demokratickou republikou a v zahraniční politice by měla vystupovat minimálně jednotně. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane předsedo. Kdo se hlásí dále do rozpravy? Senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, vážený pane ministerský předsedo, kolegyně a kolegové, musím se přiznat, že jsem mírný euroskeptik poté, co se začíná dít v Evropě v souvislosti s hospodářskou krizí, kde si úředníci EU zvyšují platy místo toho, aby šetření bylo i v Bruselu. Jsem rád, že vláda jasně deklaruje, že bude hájit české zájmy, zájmy českého státu. Je to ale povinnost nás všech. Především se mně nelíbí to, proč by měl Brusel určitým způsobem zasahovat do oblasti rozpočtu.

Velmi citlivou záležitostí je téma zahraniční politiky. Všichni to víme a cítíme. Můj osobní názor je, že paní baronka Ashtonová nepostupuje citlivě a vyrovnaně vůči všem státům, které jsou v EU. O to více je otázka, zda je opravdu dobře to, že rušíme i české ambasády a hájení českých zájmů a zájmy českých podnikatelů budou přebírat jiní. Tady to také zaznělo – budou to diplomati jiných národností, když

se ČR dosud neprosadila do vnější diplomatické služby. Říkám to tady proto, aby pan ministerský předseda, který bude na zasedání rady, měl tyto informace. Myslím si, že i on ví, jaké jsou rozpory mezi radou, komisí a dalšími členy právě v otázce vnější diplomatické služby.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Nikdo další se do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Ptám se pana předsedy vlády, zda chce vystoupit. Říká, že ano. Máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedo, vážené dámy senátorky a senátoři, dámy a pánové, děkuji za příspěvky k mému úvodnímu slovu. Dovolím si zodpovědět dotazy, které v průběhu rozpravy padly na mou adresu, případně na adresu vlády ČR. Řada těchto diskusních příspěvků se týkala Paktu stability a růstu jako klíčového faktoru v pokračování ekonomické spolupráce v rámci EU a vůbec fungování eurozóny. Všichni sledujeme dramatický vývoj posledních 12 až 18 měsíců, který se v eurozóně odehrává. Z tohoto pohledu postavení Paktu stability a růstu je nesmírně klíčové. Jedná se především o elementární záležitost dodržování pravidel Paktu stability a růstu, protože zde je nezbytné zdůraznit, že řada problémů, ne-li drtivá většina z nich, kterým teď čelí eurozóna, je způsobena právě tím, že Pakt stability a růstu zůstal v některých ohledech dokumentem, který byl pouze na papíře a v reálném politickém a ekonomickém životě nebyl respektován, např. dodržování tzv. maastrichtských kritérií, otázka omezení deficitního financování schodku veřejných financí apod. Pokud se podíváme do minulých let, zjistíme, že sankce ve své době např. proti překročení 3 % deficitu veřejných financí byly uplatněny pouze proti malému a ekonomicky slabému Portugalsku, které tyto sankce dodrželo a vzápětí upadlo do hospodářské recese. Ve chvíli, kdy tyto schodky překročily velké státy typu Německa či Francie, na jakékoli sankce se zapomnělo a uplatněny nebyly. To, že to vedlo k morálnímu hazardu, ve kterém některé členské země dokonce neváhaly sáhnout ke kreativnímu uplatňování vykazování statistických dat – abych se vyhnul termínu „falšování statistik“ – byla logicky nastavena výhybka, která tímto směrem vedla.

Má-li mít význam Pakt stability a růstu, musí obsahovat sankční mechanismy. Vláda ČR je toho názoru, že tyto sankční mechanismy nemají být nastavovány tak, aby tam byla míra volného rozhodování nějakých politiků nebo úřednických aparátů, aby pokud možno byly spouštěny automaticky, tzn., aby byl rovný přístup, rovné zacházení, rovné podmínky pro všechny. Součástí toho je i náš názor, že tyto sankce nemají být pouze symbolického charakteru, ale mají být vymahatelné a svým způsobem i bolestivé pro danou zemi. Pokud je sankce nebolestivá, je nevymahatelná a tudíž neúčinná. Jsme zastánci finančních sankcí včetně postupného omezování finančních prostředků, které tečou z evropských zdrojů, až po jejich případné úplné vynulování.

Diskuse se vede i o některých dalších sankcích typu pozastavení hlasovacích práv nebo jejich omezení. K tomu se nekloníme, protože jsme přesvědčeni, že určitá „základní práva“ členského státu EU nesmí být omezena v rámci EU. Kdybych to s jistou nadsázkou použil pro běžný život, tak si představme situaci, že by někdo jen proto, že je dlužník, měl omezen svá občanská práva, např. hlasovací právo. To bychom všichni kroutili hlavou a říkali, že je to nesmysl. Přestože mezinárodní organizace typu EU a postavení států je trochu něco jiného, tak si myslím, že s použitím této nadsázky bych chtěl dokumentovat, že nepovažujeme omezování hlasovacích práv za možné, protože i v rámci EU určitý základní standard základních

práv členského státu EU by měl být zachován. Na druhé straně by možná měly být přísnější finanční sankce a spouštěné automaticky.

Byl jsem dotázán na můj názor ve vztahu ke Slovensku a k jeho postoji vůči současným problémům eurozóny, vytváření eurovalu, mohu pouze říci, že nejsme členskou zemí eurozóny, plně respektujeme vnitřní pravidla rozhodování těchto členských zemí. Za sebe mohu vyjádřit, že mám pochopení pro postoj Slovenské republiky, ale nejsme tady od toho, abychom soudcovali a říkali, zda je to dobře nebo špatně. Za situace, kdy je vyžadována obrácená solidarita chudšího s bohatším, zodpovědnějšího s méně zodpovědným – zde bych chtěl připomenout, že např. Řecko z hlediska HDP na hlavu podle parity kupní síly dosahuje 90 % úrovně průměru EU a Slovensko ve stejném parametru 72 %, je to chudší země, průměrná úroveň důchodů je tam 3x nižší než v Řecku, a žádat za této situace tzv. solidaritu je komplikované. Opakuji, není naším úkolem, abychom vyjadřovali nějaké hodnocení. Pro postoj slovenské vlády a Národní rady Slovenské republiky v této věci mám pochopení.

Pokud jde o další dotazy, které tady byly vzneseny, byť bezprostředně nesouvisí s projednávaným tématem: ve vztahu veřejných financí, ve kterém jsme a které musíme řešit, je tady i několik rozpočtových priorit. Byl jsem dotázán na postoj k vědě. Chci zdůraznit, že oblast vědy, výzkumu, vývoje a inovací je jedinou rozpočtovou kapitolou pro rok 2011, kde nedojde k jakémukoli krácení rozpočtových prostředků ve srovnání s tímto rokem. V příštím roce objem zhruba 25,2 mld. Kč na vědu, výzkum a inovace bude poskytnut. Je to jediná rozpočtová kapitola, ve které nedochází k sebemenšímu krácení.

Co se týče zahraniční služby Evropské unie a zastoupení českých diplomatů, musím říci, že jsme poměrně nespokojeni s tím, co se podařilo dosáhnout. Jsme přesvědčeni, že tady ten systém funguje trošku nerovnoměrně, možná některé větší členské země EU jako kdyby snáz dosahovaly na klíčové posty v zahraniční službě. Nicméně česká diplomacie se musí podle mého hlubokého přesvědčení více snažit a vyvíjet větší úsilí. Je možná škoda, že úsilí zhruba od začátku tohoto roku, v měsících do léta letošního roku, kdy se obsazoval největší objem funkcí, nebylo ze strany českého ministerstva zahraničních věcí náležitě využito. A že těch prvních šest, sedm měsíců letošního roku, které já považuji za neklíčovější z hlediska možnosti i získání nějakých zajímavých pozic, nebylo zužitkováno tak, jak mělo být.

Co se týká názorů některých poradců předsedy vlády, musím říci, že pozice poradce není pozicí exekutivní. Pozicí poradce je vznášet otevřené názory, které příslušný politik nebo ústavní činitel buďto vezme v potaz nebo nevezme v potaz, buďto se s nimi ztotožní, nebo se s nimi neztotožní. Já jsem vědomě mezi své poradce zahrnul i intelektuálně vyhraněné osoby. Chápu, že některé mohou konzervativní názory těchto osob iritovat, zrovna tak jako mě iritují názory některých lidí, kteří jsou třeba blízko k velmi vyhraněnému socialismu, k trockismu, levici apod. Ale jsme demokraté v demokratické společnosti a myslím, že intelektuálně osvěžující diskuse k tomu patří a současně k tomu patří to, že někdo ve chvíli, kdy získává statut byť externího, tak přesto poradce předsedy vlády, své názory, které před tím jako nezávislý intelektuál mohl prezentovat velmi vyhraněně, od té chvíle je musí vyjadřovat poměrně uměřeně. To je samozřejmě. Považuji to za automatické.

Nicméně já jsem rád, že máme lidi s vyhraněnými i konzervativními názory a znovu opakuji, s řadou těchto názorů se já osobně nemusím ztotožňovat, nemusím s nimi souhlasit, ale jsem rád, že v českém společenském diskurzu tyto názory jako osvěžující a inspirující zaznívají.

Jsem také velmi rád, že Senát ČR ve vystoupeních všech paní senátorek a senátorů, včetně pana předsedy, vyjádřil velký zájem o směřování české zahraniční politiky a mohu opakovaně ujistit paní senátorky a pány senátory, že vláda ČR je v této oblasti připravena maximálně komunikovat se Senátem jako horní komorou českého parlamentu a že se na tuto spolupráci velmi těším.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Uděluji slovo paní zpravodajce senátorce Aleně Venhodové, aby se vyjádřila k rozpravě.

Senátorka Alena Venhodová: Děkuji, pane předsedo. V rozpravě po informaci předsedy vlády pana Petra Nečase zazněly čtyři diskusní příspěvky kromě mého zpravodajského. Nevyplyvá z toho žádný návrh na přijetí usnesení. Doporučuji, abychom po těchto komplexně předložených informacích i po zodpovězení diskusních otázek vzali tento materiál – informaci vlády ČR o pozicích vlády na jednání Evropské rady na vědomí.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. O tomto návrhu budeme za chvíli hlasovat.

Zahajuji hlasování, abychom **vzali tuto zprávu na vědomí**. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování číslo 5 ukončeno. Registrováno 68, kворum 35, pro 66, proti není nikdo. **Návrh byl schválen.**

Děkuji vám, pane předsedo vlády. Končím projednávání tohoto bodu a děkuji také zpravodajce.

Jsme u dalšího bodu. Tímto bodem je

Volba kandidátů na funkci Veřejného ochránce práv

Návrhy nám byly rozdány jako tisk č. 314. Navrhuji v souladu s § 50 odst. 2 jednacího řádu, abychom vyslovili souhlas s účastí kandidátů na funkci Veřejného ochránce práv při projednávání tisku 314. Jsou jimi František Bányai, Jan Matys, Jitka Seitlová, Anna Šabatová a Pavel Varvařovský. Navrhuji, abychom hlasovali o těchto jménech zároveň. Nikdo nepolemizuje s tímto návrhem, takže zahajuji hlasování.

Kdo je pro to, aby tito měli možnost se zúčastnit, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 6 ukončeno, registrováno 66, kворum 34, pro 59, proti není nikdo. Návrh byl schválen.

Vzhledem k úkolům volební komise, která přebírala návrhy a ověřovala předpoklady, že kandidáti splňují podmínky volitelnosti a neslučitelnosti funkcí, navrhuji nejprve udělit slovo předsedovi volební komise Tomáši Grulichovi. Máte slovo, pane kolego.

Senátor Tomáš Grulich: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedo, milé kolegyně a kolegové, konstatuji, že Organizační výbor svým usnesením číslo 213 ze dne 13. července 2010 stanovil lhůtu pro podání návrhů na kandidáty na funkci Veřejného ochránce práv – dále budu používat jenom ochránce – do 19. srpna 2010 do 15.00 hodin.

Návrhy na kandidáty na funkci ochránce jsou oprávněni podávat jednotliví senátoři a senátorské kluby. Dovolují si vás informovat, že volební komise obdržela ve stanovené lhůtě následující návrhy na kandidáty na funkci ochránce: pan František Bányai, navrhovatel Daniela Filipiová, Jiří Oberfalzer, Tomáš Töpfer, pan Jan Matys, navrhovatel Jan Nádvorník, paní Jitka Seitlová, navrhovatel Václav Jehlička, paní Anna Šabatová, navrhovatel Miroslav Antl, Ivo Bárek, Jiří Bis, Jiří Dienstbier, Hana Doupovcová, Alena Gajdušková, Petr Guziana, Jan Hajda, Jan Horník, Marcel Chládek, Miloš Janeček, Karel Kapoun, Miroslav Krejča, Jiří Lajtoch, Miroslav Nenutil, Soňa Paukrtová, Eva Richtrová, Jiřina Rippelová, Božena Sekaninová, Petr Vícha, Dagmar Zvěřinová.

Pátým kandidátem byl navržen pan Pavel Varvařovský, navrhovatel Jana Juřenčáková, Alena Venhodová.

Šestým, posledním kandidátem byla paní Klára Alžběta Veselá Samková, navrhovatel Miroslav Škaloud.

Zároveň si vás dovoluji informovat, že dne 22. srpna odvolala paní Veselá Samková písemně svůj souhlas s kandidaturou, a tudíž se návrh na její kandidaturu na funkci ochránce práv stal bezpředmětným.

Navrhovatel senátor Miroslav Škaloud tuto skutečnost písemně akceptoval ve svém vyjádření ze dne 23. srpna 2010.

Volební komise se na své 8. schůzi konané dne 24. srpna 2010 seznámila se zbývajícími návrhy i dalšími dokumenty, které byly nutné k ověření, zda jsou splněny podmínky volitelnosti a neslučitelnosti funkcí u navržených kandidátů. Těmito dokumenty byly: životopis kandidáta, osvědčení o státním občanství vyjádřené podepsanou kopií občanského průkazu, písemné prohlášení kandidáta v souladu s § 3 zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, dále písemné prohlášení kandidáta, že souhlasí se svou kandidaturou na funkci ochránce.

Konstatuji, že návrhy obsahovaly potřebné dokumenty, a proto volební komise mohla a také ověřila, že kandidáti splňují podmínky stanovené v § 2 a 3 zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv.

Nyní vás seznámím s usnesením č. 16, které v této souvislosti přijala volební komise:

Volební komise

- I. Konstatuje, že v souladu s usnesením Organizačního výboru Senátu č. 213 ze dne 13. července 2010 obdržela ve stanovené lhůtě tyto návrhy na kandidáty na funkci Veřejného ochránce práv (dále jen „ochránce“). (Dovolím si číst jenom jména, nebudu již číst navrhovatele, protože to jsem měl ve svém úvodním slově.): František Bányai, Jan Matys, Jitka Seitlová, Anna Šabatová, Pavel Varvařovský, Klára Alžběta Veselá Samková
- II. Bere na vědomí, že dne 22. srpna 2010 odvolala paní Klára Alžběta Veselá Samková svůj souhlas s kandidaturou a tím se návrh na její kandidaturu na funkci ochránce stal bezpředmětným; navrhovatel senátor Miroslav Škaloud tuto skutečnost akceptoval ve svém písemném vyjádření ze dne 23. srpna 2010
- III. Konstatuje, že obdržela dokumenty potřebné k ověření, zda kandidáti splňují podmínky uvedené v § 2 a 3 zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv;
- IV. Konstatuje, že kandidáti splňují podmínky uvedené v § 2 a 3 citovaného zákona;
- V. Pověřuje předsedu komise, aby s tímto usnesením seznámil před volbou Senát.

Toto jsem učinil a nyní pokorně vracím panu předsedovi zpátky slovo, aby mohl schůzi dále vést. Děkuji vám.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Tímto tiskem se také zabýval výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice. Přijal usnesení, které máme jako č. 314/1. Zpravodajem je pan senátor Vlastimil Balín, který má slovo.

Senátor Vlastimil Balín: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, vážené kandidátky a vážení kandidáti na Veřejného ochránce práv.

Není to skutečně tak dlouho, kdy jsem byl ve stejné situaci zpravodaje k této problematice. Není to tak dlouho, kdy jsme byli v podstatě všichni ve stejné situaci. První den 21. schůze dne 23. června 2010 máme zřejmě ještě všichni v živé paměti. To jsme se jako Senát myslím úspěšně zhostili své role v systému jakéhosi volebního doporučení pro jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k finální volbě Veřejného ochránce práv.

Proč tento malý exkurz, nebo pro někoho možná dramatický úvod? Já se totiž nyní dopustím zřejmě menšího protokolárního nonsensu ve vztahu k roli, která zpravodaji takové materie přísluší.

Neúspěšnost první volby Veřejného ochránce práv České republiky byla bezpochyby způsobena až příliš stranickým nazíráním na uvedenou funkci. Stala se bohužel předmětem politického boje hned několika partajních táborů.

Zdůrazňuji to proto, že máme nyní druhou šanci, abychom význam, postavení a roli funkce Veřejného ochránce práv, českého ombudsmana, která se rodila v tradičně těžkých porodních bolestech a díky osobnosti Dr. Otakara Motejla a jeho tehdejších nejbližších spolupracovníků získala na vážnosti a autoritě, abychom tuto funkci dále neznechodnocovali pokračováním vzpomínutých zpolitizovaných přístupů.

Každý jeden z kandidátů, kteří se nám za chvíli představí, a představovali se už na vzpomínutém jednání našeho výboru, doplní předložené písemné údaje a informace. A přitom oni dobře vědí, do čeho jdou, jak těžké je a zřejmě bude udržet laťku nastavenou prvním Veřejným ochráncem práv Dr. Otakarem Motejlem minimálně ve stejné výši, anebo ji posunou ještě výše.

Budme při svém rozhodování o dvou osobnostech, které doporučíme pro volbu v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, maximálně odpovědní.

Mohu vám říci, že ze své vlastní osobní zkušenosti bych chtěl doporučit, abychom si udělali pod dojmem všech – pro a proti – u každého z kandidátů vlastní názor. Mít vlastní názor a dokázat si jej obhájit i proti svému stranickému centru je úžasně osvobozující pocit. To mi věřte!

Ještě jednou omluva za to, že snad až ne tolik od podstaty zpravodajské zprávy toto malé odbočení. Ovšem kdybych to neudělal, asi bych dneska neusnul.

Pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, vážení kandidáti a vážené kandidátky. Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice Senátu Parlamentu České republiky, kterému z obsahu jeho činnosti tato problematika, samozřejmě vedle naší volební komise, přísluší, se otázkou volby Veřejného ochránce práv zabývala na své již vzpomínuté 19. schůzi dne 24. srpna 2010 a přijali jsme k senátnímu tisku č. 314 následující usnesení:

Po úvodním slovu předsedy výboru senátora Jaromíra Jermáře, po zpravodajské zprávě senátora Vlastimila Balína, po vystoupení kandidátů Františka Bányai, Jana Matyše, Jitky Seitlové, Anny Šabatové a Pavla Varvařovského a po rozpravě výbor:

- I. Projednal Informaci o návrzích na kandidáty na funkci Veřejného ochránce práv předložených volební komisí;
- II. Konstatuje, že se seznámil s podkladovými materiály k jednotlivým kandidátům a vyslechl je;
- III. Určuje zpravodajem výboru pro projednání senátního tisku č. 314 na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Vlastimila Balína.
Následují příslušné podpisy.
To je z mé strany pro tuto chvíli vše. Děkuji vám za pozornost a skutečně – trošku předbíhám – přeji nám všem velmi odpovědné rozhodování.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane kolego, posadte se ke stolku zpravodajů.

Otevírám nyní k tomuto bodu rozpravu. Podle abecedního pořádku první slovo má pan František Bányai.

František Bányai: Vážený pane předsedo, vážené senátorky, vážení senátoři. Děkuji za možnost předstoupit před vás a chtěl bych především poděkovat senátorce a senátorům, navrhovatelům za nominaci na funkci Veřejného ochránce práv. Prosím, nechápejte toto poděkování jenom za formální, za nabídnutou možnost. Nominaci vnímám především jako mimořádné ocenění své současné práce ve vedení Židovské obce v Praze a zvláště i za významné ocenění nebo vyjádření úcty k této komunitě na půdě Senátu Parlamentu České republiky. Děkuji.

Na světě je mnoho silných, schopných osobností, mnoho průbojných a životaschopných lidí, připravených bojovat za svá práva a za svou pozici ve společnosti, dosahovat úspěchů, uznání i bohatství. Na druhé straně je mnoho slabých, nejistých, neprůbojných a méně úspěšných lidí, kteří nedostali příležitost, nenarodili se v dobrém čase na dobrém místě nebo jim prostě nepřála doba, nezískali vzdělání, stali se obětí mnoha bezpráví nebo jim nepřála příroda nebo Pánbůh. Silní a schopní často slabé a méně schopné nevnímají, zahleděni do svého úspěchu a užívání slunečního jasu, nechápou a nevidí ty, kteří zůstali ve stínu.

Jsem velice rád, že žijeme ve společnosti a státě, která má instituci, jejímž posláním je pomáhat a bránit slabé a bezbranné. Je dobré pro každého z nás, že pozice ombudsmana dosáhla uznání a respektu ve společnosti. Podíváme-li se na výsledky, na počty podání, na počty vyřízených stížností, na výsledky mnoha šetření, nespočet rad a doporučení, které ombudsman pomocí své podpůrné kanceláře vytvořil a nabízí, bude asi málokdo pochybovat o prospěšnosti jeho dosavadní činnosti. Je to jistě i zásluha osobnosti dosavadního ombudsmana, je to situace, která současně zavazuje, nutí ke skromnosti, pokoře i odhodlání.

Jsem si vědom této skutečnosti a jsem odhodlán v případě zvolení odpovědně tuto funkci vykonávat. Snad několik slov k samé činnosti Veřejného ochránce práv. Je samozřejmé, že prioritou zůstane základní zadání – ochrana práv osob proti protiprávnímu jednání úřadů nebo jednání, které se neshoduje s principy demokratického státu. Podíváme-li se na statistiku podnětů podle oblastí, tak jak se objevuje ve zprávách ombudsmana nebo zástupce ombudsmana v Poslanecké sněmovně, tak existuje trend, kdy počet podnětů v oblasti sociálního zabezpečení dosahuje již delší dobu až 1/3 všech podnětů.

Je evidentní, že problém není jenom na úřadech. Uvědomuji si, že ponižování ke ztížení dosažení práv a nároků často dochází nikoli porušením zákona. Všichni si pamatujeme, že získat výpis z rejstříku trestů byl nadlidský úkol, spojený s ponižením a ztrátou důstojnosti žadatele.

Je tedy zřejmé, že z analýzy obsahu podnětů lze udělat obecné závěry, které by se měly objevit v doporučení pro legislativní řešení nebo pro návrhy na úrovni organizace, automatizace a digitalizace procesů ve státní správě.

Je jisté, že bych byl velice aktivní při hledání a doporučování přehlednějších, srozumitelnějších a transparentnějších řešení. Státní správa by měla mít základní vlastnost všech uživatelských systémů „you are friendly“. Nevstřícné systémy nemají šanci se prosadit v komerci a neměly by mít šanci ani v komunikaci státu se svými občany. Vynaložené náklady úřadů a institucí se jistě vrátí snadnější komunikací, spokojeností občanů a tedy i menším počtem podnětů. Jsem přesvědčen, že zpráva veřejného ochránce práv by měla být užitečnou zpětnou vazbou pro zákonodárce a odpovědné pracovníky úřadů a institucí. Jsem si vědom, že veřejný ochránce práv i jeho zástupce dosud udělali mimořádnou práci.

Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2009, stejně jako dřívější zprávy obsahují mimořádně kvalitní informace, a je škoda, že nálezy hodnocení životních situací i doporučení se netěší přiměřenému zájmu veřejnosti, úředníků i odborníků. Jsem přesvědčen, že mnohé závěry ombudsmana v oblasti sociální a zdravotní by mohly být obsahem školení odborných pracovníků v oblasti sociální péče. Podněty, jejich analýza, doporučení a přijatá opatření mohou být zdrojem pro zlepšení služeb na mnoha úřadech. I na sociálních i zdravotních zařízeních. Některé výsledky šetření i doporučení si zaslouží lepší publicitu a mohou přispět ke kultivaci veřejného prostředí.

Snad ze zkušeností, které jsem získal na Židovské obci, zkušeností i vědomí existence mnoha neskutečných křivd generace mých rodičů, mi pomohou hájit právo a důstojnost těch, kteří se cítí bezbranní, poškození nebo poníženi. Funkci předsedy Židovské obce dělám dobrovolně jako službu komunitě a snad jsem se naučil něco, co v naší společnosti dlouho nikdo nikoho neučil a nepropagoval. Jsem přesvědčen, že pozice ombudsmana je služba, služba veřejnosti, pozice, která nemá sloužit ke zlepšení image osobností politickým nebo mediálním cílům. Ale která má důstojně sloužit potřebám, které občané a zákon od občana očekávají.

Takto chápu a vnímám i nominaci a případné jmenování do funkce veřejného ochránce práv. Děkuji vám za váš čas, který jste mi věnovali, a děkuji předem všem, kteří budete mou nominaci zvažovat, bez ohledu na výsledek vašeho rozhodování. Děkuji za pozornost a přeji hezký den.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji vám také. A nyní uděluji slovo panu Janu Matysovi. Prosím.

Jan Matys: Vážená paní předsedající, vážení členové Senátu Parlamentu České republiky. Vzhledem k tomu, že ne se všemi vámi jsem se osobně poznal, dovoluji mi, abych se vám stručně představil, než přistoupím k vysvětlení merita věci, týkající se mé představy o způsobu výkonu funkce veřejného ochránce práv.

Jmenuji se Jan Matys, narodil jsem se 25. 5. 1947 v Praze. K mému vzdělání uvádím, že jsem absolventem Střední průmyslové školy strojnické v Betlémské ulici, Praha 1, následně jsem vystudoval Obchodní fakultu VŠ ekonomické v Praze, ekonomika zahraničního obchodu. Poté jsem vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, s tím, že po rigorózním řízení na této fakultě jsem získal akademický titul doktora práv. Z nedávné doby jsem absolventem Vyšší odborné školy lesnické Bedřicha Schwarzenberga v Písku, kde jsem získal titul diplomovaný specialista v lesnictví.

Co se týče jazykové vybavenosti, ovládám jazyk anglický, italský, německý a ruský. A to slovem i písmem. Dále se dohovořím francouzsky a španělsky. Pokud jde o mé majetkové poměry, jsem osobou plně majetkově a finančně zajištěnou. Prohlašuji na svou čest a svědomí, že jsem nikdy nebyl a nejsem členem žádné politické strany, ani žádného politického hnutí.

Vážení členové Senátu, povinností veřejného ochránce práv je chránit zejména občana před jednáním úřadů a dalších institucí, pokud toto jednání je v rozporu s právem, jakož i před nečinností těchto úřadů, a tím přispívat k zajištění právní prosperity státu, tedy, kromě dalšího, ochrany základních práv a svobod.

Jeho povinností je plnit své poslání v plné šíři, dané mu jeho zákonnými oprávněními včetně konání z vlastní iniciativy a včetně vydávání opatření k nápravě v takové kvalitě, aby tato opatření k nápravě znamenala skutečnou zpětnou vazbu mířící ke zkvalitnění a zlidštění činnosti státní správy.

Dále je jeho povinností v rámci antidiskriminačních zásad přispívat k prosazování práva na rovné zacházení se všemi občany a osobami, a zejména přispívat k ochraně osob slabých a bezbranných včetně dětí, přestárých a těžce nemocných a v rámci této činnosti kooperovat rovněž s příslušnými subjekty mimo území státu.

V neposlední řadě je povinností veřejného ochránce práv odborně komunikovat se zastupitelskými sbory a státní správou v oblasti tvorby zákonných a souvisejících předpisů, v rámci legislativní činnosti s důrazem na své postavení, poslání a základní a zásadní úlohy v oblasti ochrany práv.

Jeho povinností je přispět ke zvýšení právní prosperity, a tím i faktické prosperity státu a občanů tím, že se zvýší důvěra v justici zejména zrychlením rozhodovacího procesu a zajištěním lepší vykonatelnosti práva tak, že veřejný ochránce práv bude v plném rozsahu zvažovat aplikaci, možnosti využití, kárných žalob, pokud jde o legislativu, týkající se soudů a soudců.

Toto jsou ve stručnosti povinnosti veřejného ochránce práv včetně stručného zohlednění záměrů a preferencí, které je třeba v souvislosti s činností veřejného ochránce práv stanovit. K těmto povinnostem je třeba se dokázat postavit, a to odborně, lidsky, ale zejména odpovědně a přitom kreativně. Přitom nejen se postavit, ale kvalitou své osoby doložit, že kandidát má schopnosti a předpoklady se s těmito povinnostmi vypořádat tak, aby tyto povinnosti byly beze zbytku splněny.

Proto jsem před vás, vážení členové Senátu, předstoupil, abych vám sdělil svoji vizi a sdělil vám rovněž, že jsem schopen a plně připraven tuto vizi naplnit. Úřad veřejného ochránce práv musí zůstat ostrovem poctivosti a slušnosti, zůstat otevřený vůči všem potřebným. Občané musí mít důvodný pocit řádného zastání a následného rychlého zákonného řešení. Jsem tu a stojím zde před vámi, vážení členové Senátu, a dávám vám k dispozici své síly. Školil jsem se na tuto pozici více než 30 let, vím, o čem hovořím. Pracuji celý svůj profesní život s bližním, když s pokorou vidím, že se jedná o činnost, která ve své podstatě nikdy nekončí. Cítím se být profesně i lidsky vyučen, vyškolen a připraven ve všech směrech. Jsem přitom zárukou naprosté nestrannosti, objektivity a nadhledu, protože za mnou stojí pouze výsledky mé profesní činnosti, mé zkušenosti a znalosti a troufám si říci i životní zralost a naprosto nic jiného. Pozici veřejného ochránce práv bych konal s plnou odpovědností a plným nasazením pro blaho občanů této země i prosperitu státu. Děkuji za možnost vyslovení důvěry.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji vám také. A nyní uděluji slovo paní Jitce Seitlové. Prosím, máte slovo.

Jitka Seitlová: Vážená paní předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři, předstupuji před vás podruhé v poměrně krátké době a sama přemýšlím o tom, jestli je to nostalgie nebo pokušení znovu hovořit od tohoto řečniště. Ale já vám slibuji, že teď to bude na delší dobu, myslím, už jenom vaše vzpomínka na mě.

Dámy a pánové, měla jsem příležitost vás všechny seznámit s tím, jak si představuji další působnost veřejného ochránce práv. Hovořila jsem o tom, jak to bude z hlediska strategie, jaká by měla být pozice ombudsmana v české společnosti, hovořila jsem také o tom, jak by to mělo vypadat uvnitř, jaká by měla být komunikace se soudy, jaká by měla být komunikace s Parlamentem.

Ale protože vás nechci již krátit o váš čas, dovoluji mi jenom stručně říci pár vět o tom, o čem dnes hovoří možná většina nebo část občanů této země, na otázku, která zazněla jako anketní otázka v Radiožurnálu, jak si představujete veřejného ochránce práv. Protože mi na té funkci, ne na funkci, ale na tom, jak bude instituce působit, velmi záleží, dovoluji si vám říci tuto svoji představu.

Jaký by neměl být? Neměl by být politickým aktivistou, neměl by být v žádném případě straníkem a prosazovat nějaké stranické zájmy přímo nebo nepřímo. Neměl by být třetí politickou silou, která dokonce konkuruje Parlamentu. Neměl by být ani úřadem, jakýmsi molochem, plným administrativy a formalismu. To je také riziko, které tady hrozí. Ale neměl by být ani tím, kdo je jakýmsi předskokanem soudu, ani konkurentem soudu.

Jeho role je zcela jiná. Přes příběhy, osudy lidí, kteří se na nás obrací, má ombudsman velkou možnost posoudit, jak zákony, právo a celá atmosféra ve společnosti dopadá na jednotlivé osoby. Dopadá zejména na ty, kteří se setkají s nějakou náhodou, nebo i svojí chybou jsou v tíživé situaci. A tak může zpětně podávat vazbu a informace zpět Parlamentu.

Jsou to příběhy. Příběhy pána, který se ztratil v počítačovém systému. A protože byl notorický stěžovatel, půl roku nedostal žádné dávky sociální péče. Proč je nedostal? Nikdo mu nevěřil a všichni říkali, to je notorický stěžovatel. Žádný úřad mu nepomohl a dokonce psal i na soud. A pak jsme zjistili, že vypadl ze systému.

Je to příběh jiného pána, který psal o tom, byl to starý pán a cítil se hrozně dotčen. Sám nemohl mít děti a manželka ho obviňovala ze lži, protože mu neustále soudy psaly, aby jim sdělil, kde má svoji dceru, která byla policií hledaná jako osoba s velice kriminální minulostí. Ten pán několik let bojoval se soudy, kde soudce nebo soudní vyšší úředník udělal chybu a nemohl se z toho kolotoče dostat.

Je to také o tom, že máme pomáhat tam, kde zcela nesmyslně není sdělena informace, kdo podvádí; kdo podvádí a prodává nekvalitní benzín. To je jedna z nepochopitelných věcí, kdy se česká inspekce bojí tuto informaci prezentovat. Proč se bojí? Protože nemá vlastní jistotu svého zázemí, svého právního názoru.

Dámy a pánové, musím říci, že jsem se tolikrát setkala s tím, jak strašně moc chybí dobrá strategie pro kvalitní státní správu, pro její personální růst, pro její motivaci, pro to, aby byla profesně partnerem pro občana, ale proto, aby také na druhé straně ona sama měla jistotu v tom, co činí, a byla silnou státní správou. Chybí nám zákon o státní službě.

V čem je síla a v čem je možnost veřejného ochránce práv napomáhat lidem? V tom, co se stalo jakýmsi možná až klišé, ale přitom to má hlubokou podstatu. Ano, hovořil o tom jeden z mých předřečníků. Je to služba lidem. Ten pojem neztratil význam.

V celé společnosti se za dvacet let učíme komunikaci. Učíme se komunikaci, prvně politici versus jejich voliči, pak tedy úřady a jejich voliči. Dnes jsou to

nemocnice a ti lidé, kteří chtějí vědět, jak budou léčeni. A myslím, že nás čeká stejný proces i na úrovni v uzavřených budovách soudů, které zatím některé z nich necítí potřebu lidem sdělovat, proč a jak rozhodli, co bylo tím důvodem.

Je to o komunikaci, která vyplývá z postavení člověka, jedince, kterého naše zákony chrání a který je základem našeho demokratického systému, a který říká: ne, mně nikdo není nadřazený z úředníků. Zejména musíme bojovat s pocitem nejen nadřazenosti, ale nadřazenosti. Tomu se musíme bránit, a to je systém, který veřejný ochránce práv právě proto, že je mediátor, že je komunikátor, že nerozhoduje, tak tím napomáhá kultivovat dané prostředí.

Dámy a pánové, mohla bych hovořit ještě dlouho, ale slíbila jsem, že vás nebudu okrádat o váš drahocenný čas. Na závěr mi dovoluji říci, že mi záleží na tom, kdo povede úřad veřejného ochránce práv, kdo bude veřejným ochráncem práv. Myslím si, že by to měl být člověk, který je dobrým, erudovaným právníkem a který z této oblasti má velmi dobré zkušenosti. Proto jsem se rozhodla i při vědomí, že nejsem žhavým kandidátem, v tuto chvíli odstoupit ze své kandidatury a požádat vás, abyste zvážili při další funkci nominaci osoby, která má pro nás štěstí, že je mezi námi. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji paní Seitlové. Předseda volební komise si s tím poradí. Uděluji slovo paní Anně Šabatové.

Anna Šabatová: Vážené paní senátorky, vážení senátoři, vážená paní předsedkyně, jsou tomu dva měsíce, kdy jsem se ucházela o vaši podporu a žádala vás, abyste mne vyslali jako kandidátku Senátu do volby veřejného ochránce práv. sněmovna nikoho nezvolila a já svou žádost se vši vážností opakuji. Nekalkuluji, mám skutečný a vážný zájem stát se veřejnou ochránkyní práv a jsem přesvědčena, že mohu nabídnout všechny kvalifikační předpoklady, které výkon této funkce nanejvýš důležité pro občany vyžaduje.

Mám relativně širokou podporu napříč politickým spektrem a občanskou společností. Šest let jsem snad úspěšně vykonávala funkci zástupkyně veřejného ochránce práv, mám velké zkušenosti. Včera jsme v senátním výboru měli představit svou vizi, posílení kompetencí a prestiže úřadu. Prestiž instituce ombudsmana není postavena na širokých pravomocích. V tom je právě vtip a půvab této funkce, a to ji odlišuje od ostatních. Prestiž úřadu je postavena do velké míry na osobnosti, kterou respektují jak občané, tak úřady a politici, je postavena na důvěře, jíž se naší společnosti bohužel tolik nedostává. Ombudsmanství není samoučelnou kritikou úřadů natož vlády.

Z účinné ochrany občanů nebo z včasného zjištění a napravení toho, že nebyla přijata správná právní úprava, by měla mít užitek celá společnost, protože každá náprava posílí důvěru v to, že věci kolem nás jsou uspořádány rozumně a ne ve prospěch těch nahoře. K takovému výkonu funkce je třeba mít kritický rozum, odvahu a odpovědnost, odpovědnost vůči jedinci i vůči celku.

Přistupuji k této volbě s otevřeností a s důvěrou, že argumenty pro mé nevolení, které občas zaznívají a které se s údivem dovídám, nemohou snad u rozumných lidí převážet.

Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, v minulé volbě mě 43 z vás dalo svůj hlas a já vám za to velmi děkuji. Dovoluji si vás požádat, abyste mě znovu podpořili. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Nyní má slovo pan Pavel Varvařovský.

Pavel Varvařovský: Paní předsedající, paní senátorky, páni senátoři, jsem poslední, a proto bych mohl mít výhodu, kdybych se vymezoval k tomu, co bylo řečeno. S vaším laskavým svolením pojmu svou řeč poněkud jinak, protože je možné, že před horní komorou již nikdy nebudu mít příležitost vystoupit. Dovolím si malé zamyšlení nad naším právem, nad jeho fungováním, nad právní kulturou, nad právním vědomím, které u nás panuje. Myslím si, že tato malá úvaha o mně poví více, než kdybych odkazoval na rozhodnutí, u nichž jsem jako soudce Ústavního soudu byl, kdy jsem je zpravodajoval, případně na to, kdy jsem napsal rezolutní odlišné stanovisko, neboť mi vadilo, že jsem byl přehlasován. Nejhorší je začít.

Když jsem šel od nádraží kolem nevzhledné budovy bývalého Federálního shromáždění, vzpomněl jsem si, že to bude 20 let, co můj vzácný kolega doktor Ševčík jako zpravodaj Federálního shromáždění uvozoval Listinu základních práv a svobod. Je to řeč krásná a doporučuji ji ve volné chvíli vaší pozornosti. Tady si dovolím říci malou pasáž a pak budu pokračovat.

Doktor Ševčík řekl: „V našich dějinách je nemálo období, kdy – řečeno slovy Karla staršího ze Žerotína – jsme hrubě zašli. Z jedné strany právo popřeno, svobody vnic, obyčejové zhynuly, pořádkové z paměti vyšly a zřízení za koutem leží.“ Pak ale vyjádřil přesvědčení, že věří, že začíná éra nová, skutečné demokracie, etického a právně pevného státu.

Dovolte mi mé osobní zamyšlení, jak jsme na tom s právem po 20 letech svobody. Dovolím si říci, že naše právo nevzkvétá, spíše bují. Je živeno nesprávnou představou, že pokud ve společnosti něco nefunguje, jak by fungovat mělo, je třeba nových zákonů, popisnějších, obsáhlejších, což vede k tomu, že prakticky druhý konec právního vědomí, tj. zakotvením pravidel lidského chování v hlavách lidí, nemůže nikdy dojít k žádoucímu cíli. Stav, kdy buď předpisy nabývají účinnosti ihned bez jakékoli legisvakance, by měl být výjimkou a nikoli pravidlem. Pokud je poskytnuta delší doba mezi platností a účinností, dochází často k tomu, že ještě v této době je dosud neúčinný zákon několikrát novelizován. Nelze chtít po adresátech právní normy, aby takovéto normy ukotvili ve svých hlavách a chovali se podle nich. To ještě pomíjím stav, že účinnost de iure není účinností de facto. K tomu, aby nastala účinnost ve smyslu psychologickém a sociologickém, je třeba dlouhé doby.

Právo takto přeorávané každou chvíli ztrácí v očích veřejnosti svůj morální nárok na to, být respektováno a vede k pocitu, že není nutno se řídit pravidly, která se neustále mění.

K tomuto mému zvážení si dovolím doplnit ještě jednu věc. Dokonce se v právu projevuje účelovost a pomíjí se, že právo k tomu, aby bylo právem, má být obecné. Mají to být obecná pravidla chování. Má to být klidná úvaha rozumných badatelů v lidské povaze a nikoli projev něčích vášní a nahodilých potřeb. Zákon ad hoc, zákon zakazující vládě určité jednání, zákon stanovující zvláštní režim pro stavbu vzletové nebo přistávací dráhy, jsou zákony pouze podle jména, nikoli svým obsahem.

Říkám to proto, že jsem přesvědčen, že role Veřejného ochránce práv by se měla napříť i tímto směrem. Ostatně v jednom z posledních hovorů dr. Motejl řekl, že je rád, že ač nejsou oficiálním připomínkovým místem, podařilo se jim, že jím jsou de facto, že se jim může a snad i podaří kultivovat nejen výkon práva, ale i obsah právních norem.

V této souvislosti jsem již včera ve výboru říkal, že můj názor je, že Veřejný ochránce práv, tak jako je to třeba na Slovensku i v jiných zemích, by měl mít možnost v krajních případech, kdy zákon je podle jeho názoru v rozporu s ústavním pořádkem, obrátit se na Ústavní soud přímo i pokud jde o zákony, nikoli pouze pokud jde o normy podzákonné, tak jak je tomu dnes.

Druhá část práva, nebo právní kultury je to, jak je právo aplikováno. Čili jak je prováděno těmi orgány, které ho provádět mají. Jsou to jednak orgány moci výkonné, jednak moc soudní. Všichni víte, že v našich končinách převažuje ne pozitivistický, ale někdy až dogmatický výklad právních předpisů. Právo je vykládáno nikoli tak, aby na konci přijaté řešení obstálo z hlediska spravedlnosti, ale tak, aby litera zákona v té nejdogmatictější podobě byla naplněna. Někdy to připomíná z Haškova Švejka pasáž, kde se říká – zde zblbl paragraf, škrtl paragraf, smál se paragraf, až nakonec zabíjel paragraf a neodpouštěl.

Stejně tak soudci, podíváte-li se na judikaturu soudů, za časté hledají důvody, jak by z formálního hlediska o věci nerozhodli meritorně. Podíváte-li se na judikaturu, zjistíte, že převažují procesní rozhodnutí, čili o tom, jak postupovat a nikoli o tom, jaké je právo.

A konečně v řadě nikoli poslední k tomu musíme přičíst ty, o kterých se někdy nemluví, adresáty právních norem, naše obyvatelstvo a jeho právní vědomí. Poněvadž má-li právo fungovat, potřebuje také lidi, kteří mají k právu úctu, Potřebuje lidi, kteří si uvědomují, že jejich svoboda končí tam, kde začíná svoboda jiného. Potřebuje hrdé občany, kteří se řídí heslem, které platí už z římských dob – nechť si každý střeží svá práva, neboli že právo je psáno pro bdělé. Není to prioritně stát a jeho orgány, kdo má lidi ochraňovat. Jsou to především oni sami, aby si svá práva hlídali a aby se chovali hrdě a zodpovědně.

Toto jsou mé vize nebo představy o tom, co vše v naší realitě není tak, jak by mělo být, ač já osobně věřím v to, že více nežli dobré zákony, neboť i takové mohou být, platí dobré mravy. V tomto smyslu mravy u nás jsou, řekl bych, ovlivněny tím, co zde bylo, určitou devastací hodnotových soudů, hodnotových systémů a je jistě práce na dobu velmi dlouhou, aby se tato kritéria změnila.

Hovořil jsem o víře v toto pravidlo, které platí už od dob řeckých a římských, dovoluji si skončit tím, že si vzpomenu na své mládí, kdy moje babička mi říkala: Chlapče, má-li člověk v životě obstát a nemá-li se zbytečně trápit, musí věřit. Musí věřit i tomu, kde mu chladný rozum říká, že to asi tak není, že to asi pravda není. Takže i já přes svých takřka 65 let, přes můj skeptický předcházející projev věřím, že lidé jsou v zásadě dobří, že pravda zvítězí, že dobro zvítězí nad zlem a že lidé si zasluhují pomoc a odpuštění, i když si myslíme, že si to až tak nezaslouží.

A nyní vám tedy předkládám, abyste svobodně uvážili, zda člověk se životopisem, který znáte a s názory, které jsem se zde pokusil velmi stručně prezentovat, je tou osobou, která by se mohla hodit na post, jehož název přeložíme-li volně je „ten, který jedná za jiné“. I když možná u nás mohl by se spíše jmenovat „ten, který zápasí s vlky“.

Paní poslankyně, páni poslanci. (Reakce ze sálu.) Pardon, přece jen jsem nervózní. Paní senátorky, páni senátoři, děkuji, že jste mě vyslechli. Bylo mi ctí. (Potlesk.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji vám také za vaše vystoupení. Vystoupili všichni kandidáti na funkci Veřejného ochránce práv. Otevírám nyní rozpravu k tomuto bodu. Nemám nikoho přihlášeného, nikdo se nehlásí, takže rozpravu uzavírám. Dávám slovo předsedovi volební komise.

Senátor Tomáš Grulich: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové. Dovolil bych si vás provést způsobem volby ochránce práv. Nejdřív bych konstatoval to, co už jste všichni slyšeli, že paní Jitka Seitlová se vzdala své kandidatury, a proto, až budete volit, prosím, na lístku je napsáno ještě všech pět jmen, abyste jméno pod číslem 3 – Jitka Seitlová považovali, jako kdyby tam toto jméno nebylo. Znovu vám ještě ukážu známý volební lístek. (Ukazuje.) Je tam pět jmen. Považujte, jako kdyby tam byla jména čtyři. Označují se nám známým způsobem. To znamená, že každé jméno má pořadové číslo. Jestliže souhlasíte s kandidátem, uděláte kroužek, jestliže nesouhlasíte, uděláte na tomto čísle křížek. Je nutné, aby byla označena všechna jména, pochopitelně mimo jména Jitky Seitlové. Volební komise, i když ho někdo zaškrtně nebo nezaškrtně, bude považovat lístek za platný, jako kdyby tam to jméno nebylo.

Volíme dva kandidáty, tzn., že mohou být označeni kladně pouze dva kandidáti, jestliže budou tři, bude lístek neplatný.

V prvním kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů než dva, jsou zvoleni ti, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.

Nezíská-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů tolik kandidátů, aby byl obsazen stanovený počet míst, koná se na neobsazená místa 2. kolo. Do druhého kola voleb postupují nezvolení kandidáti z prvního kola, kteří mezi nezvolenými kandidáty získali v prvním kole nejvyšší počet hlasů, nejvýše však dvojnásobný počet kandidátů než je počet neobsazených míst. Při rovnosti hlasů postupují všichni kandidáti se stejným počtem hlasů.

Ve druhém kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazených míst, jsou zvoleni ti, kteří získali nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech i mimo ně, opakuje se volba mezi nimi. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.

A nebyla-li v druhém kole volby obsazena stanovená místa, koná se na neobsazená nová volba podle volebního řádu. Není tedy třetí kolo, jak jsem zaslechl i některé kolegy v rozhlase, kteří říkali, že bude možná třetí i čtvrté kolo. Nebude, jsou jenom dvě kola, a třeba i to druhé kolo můžeme opakovat, ale není to třetí kolo voleb.

Jestliže by došlo k tomu, že nerozhodneme dneska, proběhne celá procedura znovu, to znamená, zase budou podávány návrhy, stanovení data a dalších náležitostí Organizačním výborem, tak jak jste to zažili v nedávné době.

Volební místnost je připravena. Požádal bych členy volební komise, aby se tam dostavili. Vzhledem k tomu, že jsem se tam byl již podívat a je to opravdu připraveno, myslím si, že volební komise stačí pouze deset minut, za deset minut bych vás poprosil, abyste nastoupili k místnosti, která je vám známa z každých voleb. A poprosil bych paní místopředsedkyni, že bychom mohli spojit volbu s obědem, je-li to možné. Odvážil jsem se toto navrhnout a paní předsedající vám určitě řekne, jaké časy nám stačí k provedení volby. Myslím, že nám jako volební komise stačí na spočítání hlasů půl hodiny. Děkuji vám.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Dobře, děkuji také. Návrh na spojení prvního kola voleb a přestávky na oběd je samozřejmě naprosto logický.

Myslím si, že by nám mohla stačit přestávka do 13:00 hodin. Souhlasíte s tím? (Všeobecný souhlas.) Dobře.

Ještě si dovolím upřesnit, protože předseda volební komise to neřekl. První kolo volby bude ukončeno ve 12.20 hodin.

Přerušuji jednání pro konání prvního kola první volby do 13.00 hodin, s tím, že tato přestávka bude spojena s přestávkou na oběd. Sejdeme se tedy ve 13.00 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 11.43 hodin.)

(Jednání opět zahájeno ve 13.00 hodin.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Zahajuji přerušené jednání dnešní schůze Senátu PČR. Dávám slovo předsedovi volební komise, panu senátorovi Grulichovi, aby nás informoval o výsledku 1. kola 1. volby na funkci veřejného ochránce práv. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Tomáš Grulich: Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s výsledkem volby kandidátů na funkci veřejného ochránce práv, konané dnešního dne.

Počet vydaných lístků byl 72, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 72, pro Františka Bányaie odevzdáno 32 hlasů, pro Jana Matyše 3 hlasy, Jitka Seitlová se vzdala, pro Annu Šabatovou bylo odevzdáno 30 hlasů, pro Pavla Varvařovského 49 hlasů. Proto mohu konstatovat, že v 1. kole 1. volby byl zvolen jako kandidát na veřejného ochránce práv pan Varvařovský, k čemuž mu gratuluji. (Potlesk.)

Tímto jste pochopili, že bude ještě 2. kolo. Do 2. kola postupuje pan František Bányaie a paní Anna Šabatová. Na hlasovacím lístku budou uvedena dvě jména kandidátů v abecedním pořadí a před každým jménem je pořadové číslo. Nyní prosím o pozornost hlavně ty, kteří to zkazili, protože 6 lístků bylo neplatných. Osobně mě to velmi překvapuje po tolika letech hlasování, kdy je hlasování stejné. Nemůžeme ho jednoduše změnit, protože volební řád je přílohou jednacího řádu a je součástí zákona. Prosím, abyste si to znovu osvojili.

Přidání pořadové číslo v případě souhlasu zakroužkovat, nebo škrtnout křížkem v případě nesouhlasu. Musí být označena obě jména. Jakmile označíte jen kolečkem a nezakřížkujete kandidáta, s kterým nesouhlasíte, takový lístek je neplatný. Doufám, že je to všem jasné a že takto budeme pokračovat.

Kdyby došlo k tomu, že je stejný počet hlasů, bude se volba opakovat. Kdyby nedošlo ani poté k výsledku, budeme losovat o tom, kdo bude naším dalším kandidátem. Jestliže nezíská ani jeden z kandidátů nadpoloviční většinu, což bylo v našem případě kvorum 37, volby se ruší a jsou volby nové.

Děkuji vám za pozornost. Volby jsou připravené, lístky jsou hotové. Prosím paní místopředsedkyni Senátu, aby vyhlásila volební přestávku. Myslím si, že nám na to stačí 30 minut.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Přerušuji jednání pro konání 2. kola 1. volby do 13.35 hodin. Volby budou ukončeny ve 13.20 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.05 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 13.35 hodin.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážené paní senátorky, páni senátoři, zahajuji přerušené jednání a dávám slovo předsedovi volební komise panu senátorovi Grulichovi, aby nás informoval o výsledku 2. kola první volby.

Senátor Tomáš Grulich: Já vám děkuji, paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, nejdříve si posypu hlavu popelem, že jsem asi pravděpodobně nedostatečně jasně vysvětloval, jak se zaznamenává na volební lístek, byl jeden opět špatný, kdy někdo volil dva kandidáty, místo kandidáta jednoho. Nicméně počet vydaných hlasovacích lístků je 70, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 70, a 1 z toho byl neplatný, to znamená, že kvórum z toho je 35.

Pro Františka Bányai bylo odevzdáno 37 hlasů, pro Annu Šabatovou bylo odevzdáno 32 hlasů. Mohu konstatovat, že ve 2. kole první volby byl zvolen František Bányai naším kandidátem na funkci veřejného ochránce práv. Dovolte mi, abych mu také tímto pogratuloval. (Potlesk.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, s gratulací samozřejmě oběma již zvoleným kandidátům na funkci veřejného ochránce práv. O slovo požádal ještě pan Varvařovský, protože jsme si odsouhlasili jeho přítomnost a možnost vystoupit zde v Senátu, tak mu samozřejmě toto slovo uděluji.

Pavel Varvařovský: Jenom velmi stručně. Musím si dávat pozor, nazval jsem vás poslanci a poslankyněmi, nakonec, teď si musím dát pozor, abych neřekl – „tak já vám teda pěkně děkuju“.

Paní senátorky, páni senátoři, je pro mě čest, že jste mi dali svou důvěru v 1. kole. Popravdě řečeno, pro mě je to takové – já jsem odjížděl z domova a říkal jsem ženě, že bych rád uspěl u vás, poněvadž kdybych neuspěl, nebo neuspěl výrazně, že bych tím vlastně těch 10 let u Ústavního soudu trochu shodil, že by lidé řekli, podívejte, 10 let byl ústavním soudcem někdo, kdo, když se přihlásil do soutěže, tak dopadl jak sedláci u Chlumce. Takže – ještě jednou děkuji – a v té Poslanecké sněmovně „děj se vůle páně“. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také a ještě jednou blahopřeji. Tím jsme splnili svoji úlohu zvolit kandidáta na funkci veřejného ochránce práv a dalším bodem naší dnešní schůze je

Návrh senátního návrhu zákona senátora Marcela Chládky, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 242/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 294**. Tento návrh senátního návrhu zákona uvede navrhovatel, senátor Marcel Chládek. Prosím, pane senátore.

Senátor Marcel Chládek: Vážená paní předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři. Dovolte mi, abych v krátkosti odůvodnil svůj návrh a mé podání, který se týká nové podoby státních maturit. Já bych dopředu chtěl podotknout, že ani

já ani kritici z řad pedagogů nejsou proti nějaké jednotné srovnávací zkoušce, ani nejsou proti zvýšení úrovně na středních školách, ba naopak, ale jsem zásadně proti tomuto systému tak, jak je připraven a jak je nastaven po 14 letech přípravy.

Dovolte mi v krátkosti říci pár výhrad a důvodů, proč jsem se k tomuto kroku rozhodl. Máte před sebou návrh, který odkládá tzv. nové státní maturity o 3 roky. Ale mým cílem není jenom tyto státní maturity odložit a za další rok dva tři opět tady stát a hovořit o dalším odkladu, ale chci vytvořit časový prostor pro přepracování, ale zásadní přepracování, a nastavení modernějšího, efektivnějšího a hlavně levnějšího systému. A zároveň trvám na tom, aby byla provedena finanční, procesní a personální kontrola, aby byl udělán audit všech procesů, které se doposud touto problematikou zabývaly.

Já mám v podstatě dvě takové zásadní výhrady. První výhrada, která je, tak je, že ten systém je dle mého názoru neúměrně předražený a velmi nepřehledný. Za dobu příprav do tohoto systému šla 1 mld. Kč, což přiznává i současný ministr. Každý rok, vážené dámy a vážení pánové, bude stát dalších 200 – 250 mil. z veřejného rozpočtu.

Uvedu pár takových bodů. Jeden z bodů, proč si myslím, že je státní maturita předražená, je zabezpečení logistiky státních maturit. Já už jsem v minulosti podal svůj podnět na tento tendr na Úřad na ochranu hospodářské soutěže, který tam nic neshledal. A ejhle, najednou vidím, že pan ministr se chlubí tím, že firma Logica dala výraznou slevu v řádu milionů, tzn. vítěz tendru, který ještě ani nezačal tuto soutěž, který vyhrál a ještě neuvedl do provozu, už dává několikamilionovou slevu.

Co víc chceme jako důkaz, že ten tendr byl předražený? Rozvoz státních maturit. Hovoří se o tom, že se musí rozvážet v papírové podobě kvůli utajení. Jak je pro mě překvapující, že tento tendr vyhraje, a prosím pěkně, dobře si poslechněte, vyhraje firma, která se zabývá stěhováním. Takže stěhováci nám rozvezou státní maturity za 50 milionů a učitelé a ředitelé jsou nedůvěryhodní, protože by ty otázky prozradili ještě před tím. Z toho důvodu nemůže být elektronizace státní maturitní zkoušky.

Další bod předraženosti státních maturit. Pro mě je naprosto nepřijatelné, že se v televizi koukám na drahé spoty, prosím pěkně v květnu a červnu tohoto roku, které dělají reklamu státní maturitě. K tomu již více není třeba hovořit. V podstatě mi z toho vyplývá, že pro naši republiku je jenom jeden návrh a návod, jak pokračovat s hospodařením veřejných peněz. Předražíme veřejné zakázky, poté dejme slevu a plácejme se po ramenou, jak jsme ušetřili. Takto vypadá podoba státní maturity.

Mé druhé výhrady jsou neméně vážné, protože se týkají přímo té odborné stránky. Maturita se zavádí z toho důvodu, aby zvýšila úroveň a aby objektivizovala maturitní zkoušku. Bohužel opak je pravdou. Hovoříme o úrovni státní maturity a já namátkou vyberu například některé z otázek.

Otázka pro maturanta: Co je víc – 1/2 nebo 1/3? To je zvýšená úroveň státní maturity?

Nebo vyjádření ředitele CERMAT, mimochodem firmy, která se léta přípravou státních maturit zabývá a má řádově asi 80 zaměstnanců, tak prohlásí, poslechněte si, prosím pěkně, cituji pana ředitele: „Písemná zkouška z českého jazyka nemá hodnotit originalitu studentů.“ To jsme to tedy pěkně dopracovali se státní maturitou.

Co se týká objektivizace, tak vám s dovolením ocituji, co je napsáno v pokynech pro vyučující, kteří budou opravovat písemné práce. To opravdu stojí za pozornost. V pokynech je napsáno: „Tvaroslovné a pravopisné chyby v neúnosné míře.“ Co to je neúnosná míra? Co to je za objektivizaci? Pro někoho z nás je to jedna chyba, pro někoho deset chyb. Kde je tedy ta objektivizace té zkoušky?

Takto bych mohl pokračovat dále, např. logistikou, zabezpečením státních maturit. Tady bych opravdu zvedl varovný prst. Nejen že státní maturita u nás je desetinásobně dražší, než byla na Slovensku, ale budeme mít velmi vážné problémy úniku informací, tak jako se v minulosti stalo právě na zmiňovaném Slovensku, ale i v Maďarsku.

Státní maturita vyššího stupně má nahradit přijímací zkoušky na vysoké školy. To je chvályhodné. Bohužel drtivá většina vysokých škol dnes žádné přijímací zkoušky nedělá. Co tedy budou nahrazovat? Řada prestižních vysokých škol podle prohlášení svých rektorů stejně budou mít svůj vlastní systém přijímacích zkoušek, a já se tomu vůbec nedivím. Dokonce včera mi přišel i jeden podnět do mailu, že státní maturita se zabývá např. zkouškou z českého jazyka, která se na té konkrétní škole ne vyučuje, ale zároveň se ani češtinou nezabývá, tak proč tedy mají přijímat tyto vysoké školy na základě této zkoušky?

Takto bych mohl pokračovat, protože těch důvodů je celá řada. Státní maturity se připravují 14 let. Systém byl úplně v jiné podobě, než je dnes. Systém se nám výrazně, když mi odpustíte ten výraz, rozjel, a je obrovský rozdíl mezi úrovní na gymnáziích, úrovní na průmyslových školách, úrovních na učilištích. Ano, udělejme jednotnou zkoušku. Ale pokud to uděláme tak, jak bylo řečeno na veřejném slyšení zde v Senátu, že ji dáme na nejnižší úroveň, aby to složila většina studentů, potom samozřejmě dopadne zkouška tak, že bude velmi triviální a jediný efekt, který tato zkouška bude mít, že na tom vydělají pouze vítězové tendrů, možná ba dokonce někteří jednotlivci.

Z výše uvedených důvodů vás, vážené senátorky a vážení senátoři, žádám a mám malou prosbu, abyste můj návrh postoupili k diskusi do výborů, kde se nebráním diskusi nad tématem různých úprav mého návrhu, protože vím, že je to tak zásadní otázka, která ovlivní střední školství na několik desítek let dopředu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane navrhovateli, a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil zpravodajem pro první čtení senátora Jaromíra Jermáře. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaromír Jermář: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, navrhovatel zákona mi usnadnil pozici, takže už bych asi jenom opakoval e své zpravodajské zprávě jeho slova. Jen mi dovolu sdělit podstatu tohoto návrhu.

Podstatou návrhu senátora Chládky je odklad nových maturit o 3 roky. Navrhovatel to zdůvodňuje nevyhovujícím stavem připravenosti společné části maturitní zkoušky a skutečností, že státní maturity nebyly dobře přijaty a mnozí poukazují na jeho stav nepřipravenosti.

Navrhuje, aby školní roky 2010/11, 2011/12, 2012/13 proběhly ještě dle stávajícího systému a tzv. náběhová fáze byla realizována ve školním roce 2013/14. Nová forma maturity se navrhuje pro školní rok 2014/15.

Zaznělo zde, že už určitě budeme mít mnohé různé pohledy na tuto skutečnost, na tento návrh zákona, na státní maturity, a tak i já se přimlouvám za to, aby tento návrh byl propuštěn k dalšímu projednávání, a tam jsme mohli své názory projevit.

A proto tedy navrhuji přikázat k projednávání výboru pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane zpravodaji. Také vás poprosím, abyste se posadil u stolku zpravodajů. Otevírám k této věci obecnou rozpravu. Do rozpravy se jako první přihlásil pan senátor Jiří Pospíšil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Pospíšil: Paní předsedající, pane navrhovateli, dámy a pánové, dlouho se zabývám v politice věcmi týkajícími se obrany a bezpečnosti, ale původním povoláním jsem psycholog. Jsem člověk, který kandidoval za pravicovou stranu. Takže promluvíím o tom z několika aspektů.

Dnešní smysl maturity je jednak symbol – status symbol, v podstatě říká, že ten člověk řádně ukončil nějakou střední školu a maturitu skládá více lidí než si naši otcové, a dokonce i my, dovedli představit. Na základě toho nemůže existovat žádná zkouška, která by zvýšila úroveň maturity. Nemůže existovat prostě proto, že bychom si museli jasně říci – diskriminačně vzhledem ke schopnostem – kolik lidí chceme propustit k maturitě. Ale pokud maturitu skládá 80 procent lidí, tak to znamená, že od úrovně debila nahoru ji musí složit každý. A tím pádem musí být tak náročná, aby ji každý složil. Protože jak by k tomu přišli ti lidé, kteří absolvovali středoškolské vzdělání a žádnou maturitu by neměli. Mimo to se účastníme celosvětových závodů ve vzdělání, které se přece měří počtem absolventů škol. Dneska má Finsko více než tři čtvrtiny lidí s vysokoškolským vzděláním. Když si vezmete naše populační ročníky, jeden ročník má asi sto tisíc lidí, a na vysokých školách studuje 400 tisíc lidí, tak to znamená, že v další generaci bude mít prakticky každý nějaké vysokoškolské vzdělání.

Z toho hlediska navržený model maturity je naprosto nesmyslný. Povede ke shazování těch, kteří budou mít horší stupeň, protože si dovedu představit otázku – každý zaměstnavatel se zeptá „a máte tu jedničkovou nebo ten ersatz“. A on bude říkat „já prostě mám ten ersatz“. A oni řeknou „to nevádí“, třeba u policie, „prostě stačí maturita, máme to v zákoně, tak vás bereme, ukázal jste se jako šikovnej v různých zkouškách jiných, třeba fyzické zdatnosti“. Nepodceňuji to.

Čili zavedeme dvě skupiny lidí, přičemž nakonec nějakou maturitu bude mít každý. Já myslím, že daleko nejlevnější systém by byl, svolat vždycky ten populační ročník na náměstí, když mu bude devatenáct let, a vyhlásit jim maturitu. Výsledek bude stejný, na procenta – možná se to bude lišit o osm až deset procent, ale ten můj systém by byl v podstatě zadarmo. Možná by se starostům, když to bude v sobotu, dala stokoruna, že dělají nějakou práci navíc. Výsledek na vzdělání bude stejný.

To je z hlediska rozložení inteligence, která je rozložena v Gaussově křivce. Když vezmete určitý podíl, tak zvyšující se počet snižuje automaticky náročnost. Přes to vlak nejede. Když chceme mít polovinu lidí, tak musíte mít takovou zkoušku, aby se tam vešel člověk s IQ 100. Když chcete mít 80 procent lidí, tak musíte mít zkoušku, aby se tam vešel člověk s IQ nad 80. A když chcete mít 100 procent, nebo s výjimkou oligofreniků, tak musíte mít 97,3. Inteligenční kvocient pak samozřejmě klesá – neklesá tak rychle, to číslo se snižuje poměrně málo. Ono padesát není polovička ze sta v tomto případě. Je to číslo víceméně pořadové.

A teď o tom promluvíím z hlediska pravicové politické strany. Žijeme v krizi. Říkáme, že chceme mít vyrovnaný rozpočet. Že jsme odpovědní. Jediný způsob, kterým lze opravdu vyvést hospodářství z krize, je ten, že se bude snižovat státní agenda. Se snižováním státní agendy bude snadnější snižovat počty úředníků. Žádný jiný způsob, jako že se propustí státní úředníci a přidá se agenda, neexistuje. Nikdy se neosvědčil a nejde to. Náklady nejsou jedna miliarda. Náklady jsou daleko

vyšší. Protože nejen že se vydala z rozpočtu miliarda na přípravu této akce, ale tisíce lidí – ředitelů, novinářů, poslanců a kde kdo – se zabývaly přemýšlením nad touto maturitou. A to v pracovní době. To není zadarmo. Vždycky když mluvíme o nákladech, které něco stojí, musíme také přemýšlet o vyvolaných nákladech. Když přidáme nějakou statistiku, stojí to – řekněme Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových – jenom pět tisíc úředníků a náklady jsou v podstatě nepatrné, protože zaplatíme pouze úředníky, od toho odečteme nepatrnou částku, kterou nám vydělají, která je řádově menší, a řekněme „to je jenom pět tisíc lidí“.

Není to pravda! Ti, kteří s nimi jednají, starostové, musí zaměstnávat další a další lidi, kteří vyplňují statistiky pro tento úřad. Stejně tak přidáme práci učitelům, i když v tom systému vůbec nebudou, protože někdo jim to musí zpracovat. Někdo jim musí ty kolonky vyplnit. Tito lidé budou samozřejmě chtít zaplatit. Když jim nepřidáme, tak svůj podíl na mzdě, na ceně projektu si vyberou v tom, že o to méně času věnují vyučování. Zeptejte se ředitelů a pracovníků ve školství, kolik mají různých plánů a kolik času jim to zabere. A tady jim vlastně přidáme. Ve skutečnosti žádný srovnávací efekt není možné vytvořit ani jednostupňovou zkouškou. Neexistuje způsob, kterým porovnáte úroveň člověka, který chce studovat starší českou literaturu, s člověkem, který chce studovat jadernou fyziku. To nejde.

Budťo se vrátíme k tomu, že to je symbol postavení – ano, tento člověk má maturitu, vykonal střední školu a může se ucházet o tyto úřady, a pak to necháme, jak to je, protože tak to je prostě hodně dlouho, i když status se neustále snižuje s přibývajícím počtem. Ale funguje to, máme to v různých zákonech, tabulkách, může dostat platovou třídu takovou a takovou, jen když má předepsané vzdělání. Mimochodem to bychom museli celé předělávat. Všechny tyto tabulky by se musely předělávat. To také není zadarmo. A je to vlastně práce zbytečná, protože dospějeme k tomu, že stejně nic nesrovnáváme. Bude to fungovat stejně, akorát budeme některým lidem říkat, že jsou vlastně takoví jako ersatz, takový odpad, náhradníci, kteří byli buď líní, nebo na to neměli. Protože – jak jsem slyšel, mohli by si vybírat, které zkoušky by dělali. A byli by na tom špatně. Žádná odpovědná škola nevezme tyto výsledky jako srovnávací, ani umělecká, ani přírodovědná, ani škola, která se zabývá – co já vím – sociálním, evropským a politologickým studiem. Tam jsou přece potřeba i jiné předpoklady, než jen inteligence.

Takže já budu podporovat každý návrh, který to odloží nebo zruší. A v té době, kdy to bude odloženo, budu podporovat zrušení tohoto nesmyslu, vyhazování peněz a přípravu na velkou lživou bublinu, která dříve či později splaskne. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. A dalším přihlášeným je pan senátor Jiří Žák. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Žák: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěl bych zde zmínit jenom pár drobností a polemizovat s něčím, co zaznělo od pana předkladatele.

První okamžik je ten, že maturity nebo státní maturity, tak jak o nich dneska hovoříme, jsou bohužel velké politické téma. Málo se bavíme o meritorním nebo o tom základním, v čem problém je, ale je to prostě něco, co se dotýká celé řady studentů, jejich rodičů a tím pádem se z toho stává politikum.

To byla poznámka na okraj.

Druhá poznámka, kterou jsem chtěl učinit. Pan kolega Chládek ve svém návrhu říká, že chce tyto maturity odložit o tři nebo o dva roky a v průběhu tohoto novelizovat školský zákon.

Já vidím velký problém v tom, že každý měsíc, který běží, kdy s tímto experimentem, který už běží dlouhou dobu, nás stojí obrovské finanční prostředky, a to bez ohledu na to, jestli máme maturitu odloženou nebo jestli ji přepracováváme. A chtěl jsem současně dodat to, že vlastně za stávající situace je potřeba rozhodnout. Jestli něco je skutečný problém, tak je to otázka toho, že ani studenti, ani pedagogové nevědí, co se bude dít a ničí je pocit nejistoty. Jestliže tedy odložíme toto rozhodnutí o další dva nebo tři roky, dostaneme pouze celou veřejnost a studenty do dalšího stavu nejistoty.

To poslední, co bych k tomu asi chtěl podotknout, je to, že pokud jde o změnu zákona jako takového, tam se hovoří o tom, že by měl být celý zákon přepracován. Ale v zákoně se hovoří o tom, že maturity buď budou, nebo maturity nebudou. To, jakým způsobem budou provedeny, kdo je bude realizovat, jestli vůbec budou realizovány, jsou vysoce exekutivní záležitosti, které má pod sebou ministr školství a jeho tým, a ten se toho musí nějakým způsobem zhostit, není to na nás. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan senátor Karel Šebek. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Karel Šebek: Vážená paní předsedající, pane předkladateli, kolegyně a kolegové. Úvodem mohu říci, že bych podepsal všechny důvody, které tady zazněly z úst pana předkladatele. Nicméně připravil jsem si tady ještě takovou esej na toto téma, protože si myslím, že je ještě několik argumentů, které tady nezazněly proti tomuto institutu připravovaných státních maturit.

Jakkoli je otázka tzv. státních maturit zevrubně diskutována, pokusím se nastínit ještě jedno téma, které vypadlo z množiny zaklínadel a floskulí o potřebě zvýšit úroveň našeho středního školství. Pro příklad nemusím chodit daleko. Naše obec je se svými necelými třemi tisíci obyvateli patrně nejmenším městem, které je zřizovatelem vlastní střední školy. Před dvanácti roky jsme tak navázali na prvorepublikovou tradici našeho města a na toto rozhodnutí jsme stále hrdi. Škola dnes s 220 žáky prosperuje i při provozní dotaci pouhých 1,5 mil. Kč ročně, kterou jí přidělujeme z úsporného městského rozpočtu. Vedle nabídky dostupného a kvalitního vzdělání přináší naše škola, a zajisté podobně i většina dalších středních škol, jeden prakticky neměřitelný, ale navýsost důležitý efekt, efekt morální. Naše paní ředitelka totiž mnoho nespolečá na vývody ministerské organizace CERMAT a v duchu již schválené kurikulární reformy jde pokud možno svojí originální cestou. Mimo jiné organizuje vlastní velmi levné a velmi kvalitní psychologické a sociální testy svých svěřenců. Ví dobře, že střední škola se musí vyrovnat nejen s rozdílnou kvalitou vzdělání žáků, kteří přicházejí z devátých tříd, ale velmi často musí suplovat i nedostatečný vliv rodinného zázemí a mnohá další negativa současné prudce globalizované společnosti. Představy dnešní teenagerů o jejich vlastním budoucím životě jsou pozoruhodné. Divili byste se, jak velké procento žáků prvního ročníku očekává, že bez problémů později získají zaměstnání, které je bude bavit, s volnou pracovní dobou a s platem, který jim umožní užívat si bez omezení všech lákavých nabídek života.

Pouhé čtyři roky má tým kantorů a vychovatelů na to, aby střední školu opouštěli dospělí lidé, kteří jsou hrdí na to, co znají a zároveň jsou pokorní před kvalitami jiných. Lidé, kteří vědí, že bez práce nejsou koláče, a proto si umějí nastavit budík na pátou a skončit teprve tehdy, až je práce hotova. Lidé, kteří umějí

kalkulovat, ale i nezištně pomáhat. Lidé, kteří dovedou být kritičtí, ale také se nezhroutí při prvním nezdaru.

Je možné tento efekt vtěsnat do nějakého formuláře?

Naše střední škola se nepodbízí, naopak nabízí v průběhu studia řadu skutečných státních zkoušek z odborných předmětů či dokonce mezinárodních zkoušek z cizích jazyků. Naše střední škola se nevyhýbá srovnání a pilně se účastní řady soutěží a studentských olympiád. Naše škola má dobré jméno i proto, že z letošních 75 maturantů jich pouze 53 dostalo maturitní vysvědčení na konci června. Na ty zbylé čeká maturitní reparát či maturita v podzimním termínu. Ale ti, kteří absolvovali bez problémů, se v drtivé většině úspěšně hlásí na vysoké školy nebo již pracují. Není lepší vizitky školy než dobré uplatnění jejich absolventů v životě.

Je nasnadě, proč vám vyprávím tento příběh. Je to alternativa k příběhu 14letého blouznění o univerzální všeobjímající státní maturitě, o unifikovaném školství, o úřednicích lidských duší. Je to stesk nad vyhozenou miliardou korun plus prohýřeném balíku eur. Je to obava, že při generální zkoušce zbytečně vyšumí dalších 140 mil. Kč.

V okamžiku, kdy se diskuse o státní maturitní zkoušce zúží na téma, zda na rozvoz namnoze stupidních maturitních testů, jak již bylo zmíněno, vytištěných v režimu nejvyššího možného utajení, použijeme vozidla s jednoduchým nebo raději dvojitým pancéřováním, nepovažuji spuštění tohoto šíleného projektu za šťastný a statečný krok. Můj senátorský hlas je samozřejmě proti takovéto podobě státních maturit. Projekt by měl být zastaven a co nejdříve zrušen.

Domnívám se, že vycházím z dobré znalosti věci a neshledávám na svém postoji nic obzvlášť statečného. Jen bych si rád posteskl v duchu prvorepublikových tradic: Je mi z toho nyní nanic. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Také děkuji. A dávám slovo panu senátorovi Milanu Burešovi, který je dalším přihlášeným do diskuse.

Senátor Milan Bureš: Vážená paní předsedající, pane předkladateli, dámy a pánové. Státní maturity ano či ne. Mám pocit, že už se tím zabýváme opakovaně a dlouho. A výsledkem tohoto našeho snažení byl dvojitý odklad a nyní je nám navrhován odklad třetí, s jedinou změnou, že tentokrát tříletý.

Pan předkladatel zdůvodnil tento odklad tím, že by chtěl dostatek času proto, aby původní návrh v rámci novely školského zákona měl možnost přepracovat.

Já se domnívám, že stavět na něčem, co má už hodně staré kořeny a dosti prohnilé, je hodně problematické. Nejlepším řešením v tuto chvíli myslím je celý projekt zastavit, zvážit, zda vůbec něco takového potřebujeme a následně reagovat.

Pro mě zásadní důvody, pro kritiku tohoto projektu, jsou důvody dva.

První důvod. Původní verze, která byla předložena ve školském zákoně v roce 2004, počítala se zásadní možností srovnání středních škol na základě těchto výsledků. Další novelou školského zákona se tam dostala otázka dvou stupňů obtížnosti. To je zřejmé, že problém srovnání je v tuto chvíli velký, nic to nepřinese.

Druhý důvod je – proč to děláme? Děti to dělají. Proč to dělají? Budou to mít skutečně místo přijímaček na vysokou školu? Sem tam se některý děkan vyjádří, že ano, ale tyto sliby beru stejně jako předvolební. Myslím si, že k tomu nedojde. Za nic zaplatíme strašně moc peněz.

Souhlasím s tím, že projekt je navíc velmi finančně náročný, ale není to jediná oblast, kde se v resortu školství takto neefektivně vynakládají prostředky. Mohu uvést další vzdělávání pedagogických pracovníků.

Zkuste se zajímat o to, jak obrovské prostředky do tohoto segmentu vzdělávání jdou. Učitel je nejvíce dlouhodobě vzdělávaná profese v rámci celé pracovní oblasti. Nikdo jiný a nikde jinde se tolik finančních prostředků neinvestuje. Kontroluje někdo, jaká je úroveň školení? Absolutně nikdo, mohu to zaručit. Mohl bych vyprávět zkazky o tom, co se učitelé dozvědí.

Jedna paní učitelka mi říkala, že byla na školení, které mělo zlepšit přístup k dětem. Paní lektorka jim říkala, když přijde z práce, že si má sednout doma pod pyramidu a svítit si baterkou na čelo. Za takováto školení se utrácí peníze. Stačí mít akreditaci ministerstva školství a seženete si lektora na cokoliv a jakéhokoliv.

Dalším problémovým místem ve financování školství je otázka, zda se nepřežilo financování na žáka, do jaké míry je nutné přerozdělování finančních prostředků na kraje, často na úkor obecních škol ve prospěch škol středních, krajských. Těchto příkladů bych mohl uvést několik. Uvedu ale jeden, za který můžeme my. Řešili jsme tady zákon o pedagogických pracovnících a velmi nadstandardně jsme v tuto chvíli vyřešili proplácení přesčasů pedagogických pracovníků. To je další černá díra, která čerpá peníze z prostředků, které – kdybychom z části věnovali do škol – tak spousta škol dnes vypadá jako zlaté kapličky, a ne jako skanzen socialistického školství.

Z těchto důvodů nepodpořím tento návrh, naopak jsem pro jeho zamítnutí a tento návrh podávám. Záleží na vás, jak se rozhodnete. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Posledním přihlášeným do rozpravy je senátor Zbyněk Janalík.

Senátor Zdeněk Janalík: Vážené kolegyně a kolegové, paní místopředsedkyně, pane předkladateli, chtěl bych se velmi stručně na to podívat z jiného pohledu, protože jsme o problematice státních maturit několikrát hovořili a snášeli jsme různé argumenty pro i proti.

Také souhlasím s tím, co tady kolega Chládek řekl, že v tomto okamžiku je systém drahý, neefektivní, ale bohužel nemohu souhlasit s návrhem řešení, a to z tohoto důvodu. Zákon byl schválen v roce 2004. Od tohoto okamžiku měly běžet státní maturitní zkoušky. Za 6 let, do r. 2010, jsme ho dvakrát odkládali a vždy to bylo s tím cílem, že musíme připravit časový prostor pro to, aby se to zlepšilo, zdokonalilo, zefektivnilo. Výsledkem je, že je to mnohem horší a dražší.

Druhá věc. Legislativní proces všichni známe. Když to dnes posuneme do výborů, jakmile to projde naší další schůzí, snad to dobře dopadne, půjde to do sněmovny a výsledek bude znám v dubnu 2011. A to jsem velký optimista. Mezitím upozorňuji, že zákon platí a pokud pan ministr školství zkoušku spustí dle platného zákona, nastane totální chaos. Z tohoto důvodu se domnívám, předpokládám, že s ministerstvem školství o tom nebylo jednáno, aby se kroky koordinovaly, že v tomto okamžiku nám nezbyvá nic jiného než to, co navrhl pan kolega Bureš – zamítnout a i třeba přes náš výbor vést iniciativu vůči ministerstvu školství a začít jednat o tom, že se v této podobě zkouška uskutečňovat nebude, že se zruší, nebo vrátit k dopracování, pokud by neprošel návrh na zamítnutí, připravit tedy návrh na zamítnutí a znovu tyto kroky konzultovat a postup s ministrem školství konzultovat.

Nejhorší, co naše školy, studenty i pedagogy může potkat, je, že jsou v nejistotě, nebudou vědět, co se bude dít, jak to v květnu, kdy maturity probíhají, bude vypadat.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Pro upřesnění se zeptám: Pane senátore, navrhl jste vrátit k dopracování?

Senátor Zdeněk Janalík: Ano. Pokud by neprošel návrh zamítnout, který by toto řešil, navrhuji vrátit k dopracování, což je podle jednacího řádu možné. Pokud by to podle jednacího řádu mělo být obráceně, můžeme hlasovat o návrhu na dopracování v tom smyslu, že můžeme diskutovat o tom, že bychom zákon připravili tak, že zkoušku v této podobě zrušíme.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pan zpravodaj jistě tyto návrhy zaznamenal. S právem přednostním je přihlášena paní senátorka Paukrtová.

Senátorka Soňa Paukrtová: Paní předsedající, pane kolego, dámy a pánové, myslím, že tady bylo řečeno mnohé. Připojím jen několik poznámek. Ze zákona 378/2009 vyplývá, že v roce 2010–11, tzn. příští školní rok, by to mělo probíhat podle nového systému maturit. V okamžiku, kdy budeme souhlasit s odkladem o 3 roky, mám pocit, že nic zvláštního nešetříme, že jen vysíláme signál, že se něco přepracuje a něco se dále udělá. Z tohoto důvodu, byť zdaleka nejsem příznivcem státních maturit a v mnohém souhlasím, co pan navrhovatel řekl, nemyslím si, že by bylo rozumné tento stav odkládat o další 3 roky. Jsem zde dlouho a jsem velký skeptik v tom, že by se Senátu podařilo něco jiného než zrušit kontroverzní části zákona, které se státní maturity týkají. To je jediná možnost, kterou bychom mohli udělat.

Pak je ale problém, jak to koordinovat s ministerstvem školství, protože začne školní rok a v současné chvíli platí, že školy musí maturovat podle nového systému již v tomto školním roce. V případě, že dojde k odkladu, dostaneme se do poměrně značně chaotické situace.

Chci tím říci, že se spíše přikláním k zamítnutí tohoto návrhu zákona a s přípravou na zrušení té části zákona, která pojednává o systému státních maturit. Souhlasím s tím, že systém je drahý, neefektivní a nepostihující to, co by mělo být výsledkem. Představovala jsem si, že státní maturita bude nahrazovat přijetí na vysokou školu, ale pokud s tím vysoké školy nesouhlasí, tento systém je hodně nesmyslný.

Mám ještě dotaz k panu předkladateli. V důvodové zprávě k návrhu zákona se říká, že tento návrh zákona, odsunutí o 3 roky, podle předpokladů navrhovaná úprava nebude mít žádné dopady do státního rozpočtu, ani do veřejných rozpočtů. Jste si tím jist, pane kolego? Mám pocit, že to tak není, že to dopady bude mít do státního rozpočtu. Jestliže dále poběží všechny již nastavené mechanismy, není možné říci, že to nebude mít žádný dopad do státního rozpočtu.

Přikláním se k zamítnutí tohoto návrhu zákona. A velmi navrhuji, abychom se vážně zabývali myšlenkou na zrušení těch částí zákona školského, které pojednávají o státních maturitách. Děkuji vám.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. Další přihlášenou do diskuse je paní senátorka Jiřina Rippelová. Paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Jiřina Rippelová: Paní předsedající, kolegyně a kolegové. Já bych ráda navázala na své dva předřečníky. Určitě mohu chápat důvody, které pana

kolegu Chládku vedly k tříletému odkladu, ale když měl možnost přečíst si stanovisko našeho legislativního odboru, tak si musíme být jisti, že v případě, že tento návrh bude propuštěn do druhého čtení, co posvěcujeme další 3 roky, kdy z právního hlediska tady bude poměrně raritní stav, kdy žáci budou maturovat podle zrušené vyhlášky, která je vydána k provedení před 6 lety zrušeného zákona, přičemž tato vyhláška, stejně jako v případě toho loňského a předchozího odkladu, bude zpětně ožívována a platná právní úprava, tzn. ustanovení školského zákona, která jsou platná od 1. září 2009, a provádějící vyhlášky k tomuto zákonu č. 177/2009, se nepoužijí. Takže to jenom, abychom si byli vědomi té právní čistoty.

Znovu říkám, mohu tedy chápat důvody, které Marcela Chládku vedly, určitě v dobré víře, k předložení odkladu státních maturit. Nenavrhuji nic, návrhy tady padly.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, paní senátorko. Dalším přihlášeným je pan senátor Tomáš Grulich. Prosím, pane senátore.

Senátor Tomáš Grulich: Dámy a pánové, většina mých předřečníků, kteří tady mluvili, tak ve skrytu jejich řeči byl poměrně jasný odpor ke státní maturitě. Myslím si, že bychom měli najít dostatek odvahy, protože i to, co jsem slyšel od kolegy Chládku, i tam bylo cítit to, že odklad by měl vést k tomu, aby se maturita zrušila, tak budme natolik silní, tento zákon vraťme k dopracování, tak jak nám to umožňuje jednací řád, s dovětkem, že toto dopracování by mělo vést ke zrušení státních maturit. Je to také zároveň můj návrh.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore, a zatím posledním přihlášeným do rozpravy je pan senátor Richard Svoboda. Prosím, máte slovo.

Senátor Richard Svoboda: Paní předsedající, dámy a pánové. Obávám se, že nebudu poslední, ale přesto mi dovoluji několik vět k tomu našemu dnešnímu materiálu. Já se chci vrátit trochu do historie, když už několik lidí tady o tom mluvilo, jak dlouho je státní maturita politickým tématem, co všechno bylo ze státních prostředků vynaloženo. A pak je také třeba říct, že celý ten příběh je docela smutným obrazem toho, jak nekonceptně prostředky byly vynakládány, jak mnoho nejrozumnějších zájmů, vlivů, lobbyistických intervencí v tom hrálo roli. A myslím si, že jedním z velkých důvodů, proč zrušit státní maturity, je právě to, že nic nás neopravňuje k optimismu, že by tomu v budoucnu mělo být jinak.

Já mám velkou pochybnost, zda existuje možnost porovnávat školy, a to z toho prostinkého důvodu, že si kladu otázku, zda je dobrou školou např. elitní gymnázium uprostřed Prahy, které si vybírá z desetinásobného převisu kvalitní studenty ze sociálně dobře situovaných rodin, vysokoškolsky vzdělaných rodičů, a vychová z nich diplomaty, lékaře, všechny profese, ctihodné soudce, které si dovedeme představit, nebo zda je to škola, která je uprostřed deprimovaného sociálního území, plného nezaměstnanosti, kriminality a dalších negativních jevů a tomu řediteli a učitelům se tam hrdinskými skutky podaří tyto lidi vrátit do normálního života, udělat z nich slušné lidi, kteří jdou do práce a kteří vychovávají normálně své děti. Přirozeně, že je to složité. A kladu si otázku, kdo z těch ředitelů a která z těch škol je lepší?

Mohu podepsat všechno, co tady řekl pan kolega Pospíšil, protože pokud chceme na jedné straně mít 80 procent středoškoláků a podobné číslo vysokoškoláků, tak nemůžeme očekávat, že maturita bude mít podobný statut, jako

jsme ho znali u svých dědečků a rodičů, tak tomu asi nebude, protože inteligenční křivka naší populace zůstává stejná, myslím, že není žádný důvod si myslet, že bychom mohli dosáhnout nějakého jiného výsledku.

A poslední poznámka – miliarda je strašně moc peněz a mnozí z nás si to nedovedeme představit. Ta vynaložená miliarda třeba znamená také, že každé gymnázium v tomto státě nedostalo 3,5 milionu korun, které mohlo dostat na věci možná daleko užitečnější. Podporuji jak ten návrh k tomu, abychom návrh poslali k přepracování, tak jeho dnešní odsouhlasení, protože i to může vést k tomu, abychom v pozměňovacím návrhu panu ministrovi a vládě předložili návrh zákona, který zruší tento nesmyslný projekt, a který nás přivede k tomu, abychom se zabývali jinými věcmi než touto záležitostí. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Já vám děkuji, pane senátore. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan senátor Jaroslav Kubera. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaroslav Kubera: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Mě dnes nejvíc zaujalo, že 6 senátorů nezvládlo hlasování a jejich lístky byly neplatné. Potom se táži, co se může udělat pro lepší kvalitu maturit, když oněch všech 6 mělo maturitu z té zlaté doby, kdy ráno v rádiu vážným hlasem bylo řečeno, že téma slohové práce je „Mírové vítězství pracujícího lidu“. A druhé téma „Anna proletářka a její úkol v současných dějinách“, a my jsme to napsali. Bylo to velmi jednoduché a levné. Samozřejmě témata jsme věděli, protože podle toho, co se odehrávalo ve společnosti, tak bylo téměř jisté, když bylo kulaté výročí osvobození, že to bude nějaká úvaha o kulatém výročí osvobození apod.

Já mám jiný problém. Mám důvodné podezření, že cílem tohoto cvičení nebyly státní maturity jako takové, ale že státní maturity byly záminkou pro jeden daný byznys, tak jako tomu je v případě „Kapschových krabiček“, „Internetu do škol“ a dalších stovek příběhů, které se týkají elektronizace státní správy, kde pod velkým, že člověk už pomalu nebude na úřad muset chodit, já se s tím nemůžu stále smířit, že dopisy kopírujeme a nosíme je úředníkům, protože než projdou oficiální cestou, tak to trvá tři dny. Takže okopírujeme, doběhneme tam, protože tam je nějaké nebezpečí z prodlení – odvolání nebo něco takového – u správního řízení. Prostě to si myslím, že je klíčové v celém tomto problému. Hovořili o tom i jiní, tak zde mluvit nebudu.

Druhá věc je ale, že už dlouhou dobu udržujeme střední školy v nejistotě. A oni dnes říkají, že už je jim to skoro jedno, ale hlavně už nám řekněte, jak to tedy bude? Jestli ano, nebo ne. Protože my tomu věnujeme nějakou práci, to není jednoduché a stále nevíme. Proto já nejsem pro odklad, protože my jsme tady, tuším, zákon o úřednicích odkládali možná třikrát nebo čtyřikrát a budeme ho asi odkládat znovu, protože teď právě nejsou peníze.

Zamysleme se nad tím, co se stane, když státní maturity nebudou. Dojde k nějakému kolapsu? Někaké zvláštnosti? Nebudou fungovat školy? Nebudou přijímáni studenti na vysoké školy? Když všichni říkají jedním dechem, že to nebude tak, že kdo bude tu státní maturitu mít, tak ho přijmou. Ono to tak ani být nemůže, protože školy mají omezenou kapacitu a nemohou přijmout, zejména na ty umělecké školy. Asi možná technické školy ano, protože mají nedostatek studentů, protože to jsou těžké obory a daleko lepší je dělat nějaké sociálně právní školy, protože ti se užijí vždy v našem sociálním státě.

Nejsem pro to, to odložit, pokud předkladatel souhlasí s tím, že by to prošlo dál s cílem, že bychom státní maturity zrušili, pak bych tomu rozuměl. Kromě toho přiznávám, že mám jeden zjištěný zájem. Protože je zákon otevřen a nás všechny trápí nedostatek míst ve školách a je nezbytně nutné zrušit odst. 5 příslušného zákona o školách, kdy paní ministryně Buzková pojala větší právo, než měla, a ujala se toho, že určila, kdo a kolik bude ve školách platit, namísto toho, aby to dělal ředitel školy, jak říká zákon. Ale to je budoucnost.

Ale zamysleme se nad otázkou časovou, co můžeme udělat. Vrátime k přepracování. Máme září. Zatím je rozhodnutí, že maturity budou. Jsme vůbec fyzicky nebo časově schopni, abychom si tady jen tak nepovídali. Ono je vždycky před nějakými volbami. Pan senátor Chládek zřejmě vyhodnotil, že odpor studentů ke státním maturitám je značný a že je docela dobré říkat, že jsme taky pro, aby to nebylo. Myslím, že si to vyhodnotil i pan premiér a členové vlády z ODS, kteří se zdrželi hlasování, protože si nebyli jisti, jestli je lepší říkat, že maturity ano nebo maturity ne.

To je náš věčný populistický přístup, abychom se zalíbili, a z toho všeho vznikají tyto problémy. Já opravdu nevím, jak postupovat, aby to mělo nějaký smysl, abychom si tady jenom nehráli, že to dáme k přepracování. Ideální by bylo, to nemůžeme v tomto čtení ho rovnou pozměnit nebo rovnou dát návrh, ale mám obavu, že časově to nestihneme a vláda rozhodla tak, že proces – a nejhorší by bylo zahájit proces.

Nekomentuji to, že si někdo může vybrat snadnější a těžší. To jsou věci, které nejsou pro nás. To mají dělat odborníci. Pořád tam cítím čertovo kopýtko, že ani tak o státní maturity nejde, jako o rozvážení materiálů za velké peníze a o tyto věci, než o to, jestli budeme mít kvalitnější maturanty. Kvalitnější maturanty budeme mít tehdy, když budeme mít kvalitnější populaci. A tu budeme mít tehdy, když budeme podporovat to, abychom měli kvalitnější populaci. Už jsem to tady jednou řekl a nebojím se toho. Pokud budeme podporovat obráceně různými sociálními dávkami, aby mít děti, z toho se stal dobrý byznys, a že se z toho stává, o tom není pochyb, to si můžete přečíst v novinách. Nejnovější hit je, že je lepší dát děti do péče babičce, protože za to je víc, než když o ně pečuje ten člověk. Pak samozřejmě kvalita populace objektivně musí klesat, je to logické.

Nemám žádný nápad, ale rozhodně jsem zastáncem toho, aby v tuto chvíli v této krizi se peníze, které jsme už vynaložili, ty už jsou pryč, ale aby se další peníze nevynakládaly. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátorovi Kuberovi a dalším přihlášeným je pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, vážení předkladatelé, vážené senátorky, vážení senátoři, mnohé z toho, co jsem chtěl říci, zde již bylo řečeno. Nejsem odborník na školství, rád to přiznám, i když jsem seděl několik let ve vědecké radě Vysoké školy ekonomické, odbor zdravotnický management.

Ale z toho, co já vím a jaké jsou moje osobní zkušenosti, mohu říci jedno. Kvalita se nezlepší tím, že budou stejné testy ve školách. To je falešné a prázdné tvrzení a gesto. Chyba, a to si přiznejme, je v celém systému výuky, v akreditacích, v kontrolní činnosti, v práci ministerstva školství, a žádné jednotné maturity to nevyřeší.

Musíme také změnit způsob financování. Pokud bude způsob financování ten, že čím více bude studentů, tím více dostanu peněz, pak se bude o kvalitě jednat pouze v uvozovkách.

Změňme i náhled na ty absolventy, kteří absolvovali prestižní školy. Oni to mnozí na vysokých školách vědí, a dívejme se i na to, že to odborné školství od základního na středoškolské se bude vždy lišit a jednotné zkoušky pro všechny, i pro učební obory, které budou zakončeny maturitou, to asi není to pravé ořechové.

Ale vraťme se k tomu, co jsem tady chtěl říci. Vláda rozpočtové odpovědnosti. Jaké rozpočtové odpovědnosti? To je k smíchu. Mě snad šálí smysly. Tady se mluví o jedné miliardě. Tady se mluví o tom, že padesát milionů bude stát rozvoz, kolik budou stát firmy, které budou otázky koncipovat, jaké asi budou audity, protože ty se budou dělat na to, jestli jsou otázky dobré nebo špatné, kdo to všechno bude zajišťovat, kdo bude zajišťovat ochranu rozvozu, možná že firma ABL nebo nějaká jiná.

Máme šetřit. Šetří se na nás, šetří se na všech. Ale tady podle mého názoru jde vyloženě o plýtvání. Zavádět nyní v době hospodářské krize tak neekonomické kroky? Já vím, že jistý finanční expert řekl, že se nás žádná finanční krize nedotkne, ale tady jsou další vícenáklady pro stát. Zrušme tedy ekozakázku, pak zbude na povodně, maturity a možná i pro policisty. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Požádám pana senátora Krejčku, jestli by nám přednesl svůj příspěvek. Protože už nikdo nebyl přihlášen, tak jsem chtěl rychle zareagovat. Pan senátor mě předběhl. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Krejča: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, budu stručný, protože bylo řečeno mnohé a téměř ze všech vystoupení vyplynulo, že nikdo z vystupujících nehodnotí projekt jednotných státních maturit pozitivně. Když jsme tady projednávali poslední novelu školského zákona, tj. roční odklad, tak jsem vystoupil s tím, že nemohu podpořit roční odklad, ale nemohu podpořit ani projekt státních maturit. Dnešek je určitou satisfakcí.

Nejvíce z duše mi promluvil kolega senátor Tomáš Grulich, který to řekl velice stručně, velice jasně, mějme odvahu zrušit něco, co je tak velký nesmysl, který nemá v této podobě budoucnost.

Úplně na závěr. Myšlenka verifikovat znalosti žáků je rozumná, ale musí začít od základních škol, po prvním stupni, po druhém stupni, teprve pak má smysl ho dělat na středních školách.

Naprosto v ústraní bez jakýchkoli emotivních diskusí, bez zájmu médií, to co my tady 14 let chceme zavést u maturity, funguje pro druhý systém ukončení středních škol, tj. pro závěrečné zkoušky. V současné době je pro všechny učební obory, kterými je ukončováno závěrečnou zkouškou studium v těchto oborech, zpracováno jednotné zadání. Jednotné zadání je rozesíláno elektronickou cestou. Nikdo nemusí nic rozvážet, nic nestojí, nikdo nemá obavy ze zneužití. I toto je možná cesta, jak třeba řešit posun v oblasti maturitních zkoušek. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátoru Krejčovi a požádám pana senátora Jiřího Čunka o slovo. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Čunek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych jen skutečně chtěl říci, že materiál, který je nám předkládán, tak by neměl mít tu nulu,

tzn., že žádný náklad nevznikne. Když dojde ke zrušení, dojde k úspoře pro stát. Pokud dojde jenom k pozastavení, dojde – beru to z pohledu všech nákladů, které již do projektu byly dány a které se mají dávat.

Dojde-li ke zrušení trvalému, dojde k úspoře pro stát. Dojde-li k pozastavení, dojde ke ztrátě. Protože je státní, v tomto případě se práce, která byla vykonána, v zásadě matematicky dá ve finančních prostředcích vyjádřit tak, že se rozjel vlak, vy ho máte zastavit a k tomu potřebujete energii. Toto je úplně stejný princip.

Jedna věc mě osobně trápí. Mimo to, co tady bylo řečeno. Že bychom měli uvažovat o dalších krocích. Všichni, kteří tady mluvili, nejen že kritizovali možná státní maturity, ale také, řekl bych, téměř všichni zlomili hůl nad tím, že může dojít k nějaké nápravě.

A já se s tím smířit nechci. Já mám dnes – stejně jako vy a mnozí jiní – velmi dobrý pocit z toho, že jsme vybírali, nebo Senát vybíral ombudsmana velkou většinou asi podle představení kandidátů, podle toho, jak za nás zapůsobili, a ne nějakým politickým klíčem. Ano, co udělá sněmovna, je druhá věc. Ale stejně tak bychom měli – asi se stejnou rozvahou – přistoupit k tomu, co vlastně udělat pro maturity, které skutečně mají degradující křivku, křivku degradace, samozřejmě ne na všech školách, ale většinou. Protože pohříchu je zřejmě pravda to, co tady řekl senátor Pospíšil, že dneska už maturitu bude mít každý. A je skutečně sféra, která je brát bude a dokonce bere, záleží také hodně na kontaktech, konexích, známostech, a to je státní a veřejná správa. Ostatní sféry už se takto nechovají.

Byl jsem pozván do jednoho podniku, kde mě na strážnici uvítal člověk, který měl tady (ukazuje) vizitku a bylo tam „inženýr ten a ten“. Když jsem šel zpátky, po rozhovoru s panem ředitelem, tak jsem se s tím člověkem zastavil a říkám: Proč tady pracujete? On říkal: Zaprvé jsem jinou práci nesehnal, zadruhé mi tady v podniku pan ředitel řekl, že s mou vysokou školou v zásadě nemůžu pracovat na postu, o který jsem se ucházel, takže dělám tady, ale mám zajištěn postup na nějaký level. Vlastně v zásadě level, kde středoškolák může normálně pracovat.

Nevím, jestli toto jsme chtěli, ale určitě bychom se měli pokusit o to, když bychom chtěli něco rušit, abychom řekli jako Senát, jak zlepšíme úroveň maturit tak, aby maturita znamenala to, co možná před 50 lety. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátoru Čunkovi. S dalším příspěvkem se hlásí pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, senátorky, senátoři, stojíme tady před problémem, pokud nepropustíme návrh kolegy Chládky, tak vlastně dáme zelenou tomu, co je. Dáme zelenou vlastně těm neúsporným opatřením. Pokud to zamítneme, tak samozřejmě se to spustí. Byl bych velmi rád, kdyby někdo z těch lidí, kteří tomu rozumějí možná lépe než já, odpověděl na to, jestli to, co tady tvrdím, je pravda nebo ne.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátoru Drymlovi. Nikdo další se do rozpravy nehlásí, končím rozpravu. Požádám navrhovatele pana senátora Chládky, aby se vyjádřil k právě proběhlé rozpravě.

Senátor Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající, za udělení slova. Zároveň děkuji všem senátkám a senátorům, kteří vystoupili v diskusi, protože je vidět, že opravdu jsme komorou zodpovědnější a moudřejší a že se tím problémem opravdu zabýváme.

Mnohdy hovoříme možná různou řečí, ale chceme jednu věc. Chceme kvalitní školství a chceme kroky, které tomu kvalitnímu školství napomůžou. Naprosto souhlasím s panem senátorem Burešem i s ostatními senátory, kteří hovořili, že mají pochybnost, jestli nějaká zkouška zvýší úroveň školství jako takového. Pokud chceme zvýšit úroveň českého školství, tak musíme změnit v první řadě jeho financování. Dokud bude financování na počet žáků a ne za kvalitu školy, tak se nic v tomto systému nezmění.

Tady se dlouze hovořilo o tom, že se tento návrh připravuje 14 let. Mně to mnohdy připadá, jako když před 14 lety koupím dítěti dupačky a teď to tomu pubescentovi chci navléknout. Takto přesně bude vypadat spuštěná státní maturita.

Hovořilo se tady o tom, jakou udělat nápravu. Možná jsem to ne zcela přesně zdůraznil. Mně se nejedná o nějakou změnu zákona. To je v podstatě jednoduchá záležitost. Ale jedná se mi o změnu celého systému, ovšem i s vyvozením osobní zodpovědnosti za promrhané finanční prostředky. Dovolím si na půdě Senátu říci, že pro mě je naprosto nepřijatelné, že odvolaný náměstek ministra školství, který měl na starosti státní maturity, nyní dělá poradce ministru. To je tedy ta vyvozená osobní zodpovědnost? A je pro mě naprosto nepřijatelné, že nikdo se doposud nezabýval promrhanými finančními prostředky.

Můj návrh měl dát prostor a čas také na to, aby byly vytvořeny slibované audity, které byly slíbeny panem ministrem a kterých se nedočkala ani vláda. Ale zároveň vám chci předeslat – vzhledem k tomu, že řada z vás ví, že jsem dlouhodobý kritik této podoby státní maturity, že mým cílem není odložit státní maturitu, aby se opět nic nedělo a aby se promrhaly další prostředky. Opak je pravdou.

Hovořilo se tady o diskusi s MŠMT. Já se této diskuse obávám. Co mám signály od petentů, diskuse s ministerstvem školství dle jejich informací byla pouze nátlakovou akcí a nevím o tom, že by byla vedena seriózní debata ze strany ministerstva s naším školským výborem.

Mimochodem státní maturita je přece zásadní otázkou školství. Kde tedy je současný ministr školství? Proč této debatě nenaslouchá? Proč nám třeba ničím neargumentuje?

Co se týká dalších návrhů, naprosto souhlasím s panem senátorem Drymlem. Opravdu se obávám, že jakýkoliv návrh na zamítnutí či dopracování – byť bude veden dobrými myšlenkami – je cesta do pekel a je to spuštění tohoto systému, které technicky nejsme schopni změnit.

Já už jsem ve svém prvním vystoupení podotkl, a zároveň to znovu zdůrazňuji, že jsem ochoten a otevřen diskusi ve výboru i diskusi nad pozměňovacím návrhem, který bude mít smysl. Chtěl bych říci, pojďme se bavit o státní maturitě jako o nepolitickém tématu. Státní maturita není levá nebo pravá, ale státní maturita ovlivňuje stovky, tisíce, desetitisíce učitelů škol, studentů, jejich rodičů, naši budoucnost. Chtěl bych na vás všechny apelovat, pojďme společnými silami s tímto procesem něco udělat.

Z diskuse tady cítím, že je odvaha u některých členů horní komory s tím něco dělat.

Budu rád se všemi spolupracovat a mohou se na tomto návrhu klidně spolupodílet, pokud budeme připravovat společný pozměňovací návrh. Ono to není jen několik otázek.

Co se týká dopadu do státního rozpočtu, naprosto souhlasím s panem senátorem Čunkem, že to může mít naopak pozitivní dopad, ale co se týká dopadu na konkrétní rozpočet, podotkl jsem, a jinou sílu a váhu nemám, než abych apeloval

na to, aby tady byl opravdu finanční audit, aby byla vyvozena odpovědnost za promrhané prostředky. Znovu opakuji, jak může firma, vítěz nějakého tendru, ještě než začne pracovat, poskytovat slevu? To znamená, že ten tendr byl předražen. Ptám se, proč do toho dáváme tyto finanční prostředky? Pokud finanční prostředky ušetříme, dejme je na pomůcky do škol. Už jsem tady v minulosti hovořil o tom, že na některých školách se výuka vykládá na 20 let starém opelichaném ptákoví. (Veselost.) A my se tady bavíme o tom, jestli maturitu bude rozvážet stěhovák a bude mít k ruce zástupce CERMATu, nebo někdo jiný.

Paní senátorka Rippelová se dotkla velmi choulostivého problému. Ano, je pravdou, že tento můj návrh navazuje již na zrušenou vyhlášku. Vážení, ale podle této zrušené vyhlášky se mimochodem již maturovalo. To znamená, že současné maturity jsou neplatné.

Pojďme tedy do toho, otevřeme tento problém, protože všechny maturity, které letos proběhly, jsou tedy neplatné.

Co se týká pana senátora Kubery, já mám velmi rád jeho vystoupení, naprosto s ním souhlasím, co se týče finančních tendrů. Co se týče politického populismu, bych tam měl jenom jednu malou poznámku. Mně už i bývalou ministryní školství bylo vyčítáno, když už jsem o tom hovořil před více než půl rokem, že to je politický populismus, že to je před volbami. Já jsem nikam nekandidoval. Je po volbách, opět se hovoří o tom, že je to populismus, protože je před volbami. Já opět nikam nekandiduji. Já mám mandát ještě přes čtyři roky. A bohužel v České republice máme volby pomalu co měsíc. Tak kdy ten návrh mám předložit, aby to nebyl politický populismus?

V závěru mi dovoluňte, abych vás požádal o propuštění mého návrhu do výboru, kde můžeme vytvořit pozměňovací návrh, tak jak tady byly různé připomínky, protože to vidím jako jedinou technicky schůdnou cestu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji předkladateli panu senátoru Chládkovi a požádám zpravodaje pro první čtení pana senátora Jaromíra Jermáře o zhodnocení proběhlé rozpravy. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaromír Jermář: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Rozprava byla poměrně obsírná, vystoupilo v ní celkem 13 kolegů a kolegyně, dvě senátorky a jedenáct senátorů, z toho pan senátor Dryml dvakrát.

Padly tady tři různé návrhy. Ode mne zazněl návrh na přikázání k projednávání ve výboru, padl návrh na zamítnutí, ten podal pan kolega Bureš, i když se k němu pak přiklonili někteří další. A zazněl také návrh na vrácení k přepracování od pana kolegy Janalíka. A byl tu ještě návrh pana kolegy Grulicha vrátit k přepracování s dovětkem ke zrušení státních maturit. To znamená, máme tu návrh na vrácení k přepracování s tím dovětkem, jak jsem ho uvedl od pana senátora Grulicha, zazněl návrh na zamítnutí a návrh na přikázání k projednání ve výboru.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji. Pane zpravodaji, jenom chci komentovat, že nelze vracet návrh s žádným dovětkem, jednacím řádem žádné dovětky nezná, my to vrátíme k dopracování. Pokud má na to někdo jiný názor, ať si podá vlastní návrh senátního návrhu zákona, anebo pozměňovací návrh, pokud to bude propuštěno do výboru, ale návrh s dovětky se vracet nedá.

Jenom vám řeknu, jak budeme organizovat hlasování. O návrzích zamítnout a vrátit k dopracování se hlasuje v pořadí, jak byly podány, tudíž nejdříve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, nebude-li to schváleno, budeme hlasovat o vrácení,

nebude-li schváleno, budeme hlasovat o přikázání do výboru. Protože o tom se vždy hlasuje až naposledy.

Tímto jsem vám sdělil, v jakém pořadí budeme hlasovat.

Teď mi dovolu, abych přivolal nepřítomné senátorky a senátory do sálu, a začneme hlasování. (Šum v Jednacím sále.)

Kolegyně a kolegové, požádám vás o klid. Budeme hlasovat o návrhu zamítnout předložený návrh zákona. V sále je přítomno 61 senátorek a senátorů, kvórum je 31.

Dovolte mi tedy, abych zahájil hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko ANO, kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko NE.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 7 se z 62 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 32 pro vyslovilo 12, proti bylo 20. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy **hlasovat o vrácení návrhu zákona navrhovateli k dopracování.**

Kolegyně a kolegové, dovolu, abych zahájil hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 8 se z 64 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 33 pro vyslovilo 36, proti bylo 8. **Návrh byl přijat.** Vrátili jsme návrh předkladateli k dopracování.

Tímto projednávání předmětného bodu končí. My se vystřídáme v řízení schůze a budeme pokračovat dalšími schválenými body. (Řízení schůze se ujímá místopředseda Senátu Petr Pithart.)

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Následujícím bodem je

Návrh senátního návrhu zákona senátora Jiřího Lišky a dalších senátorů o vypořádání majetkových podílů v souvislosti s transformací zemědělských družstev a o změně některých zákonů

Návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 303.** (Velký hluk v Jednacím sále, hloučky bavících se senátorů.)

Prosím pány kolegy, aby zaujali svá místa, stále jednáme, není přestávka.

Prosím pana senátora Jiřího Lišku jako navrhovatele, aby nám návrh zákona uvedl. A prosím o klid.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovolu, abych vám představil návrh zákona o vypořádání majetkových podílů v souvislosti s transformací zemědělských družstev.

Transformace zemědělských družstev na počátku 90. let minulého století byla součástí rehabilitačního a restitučního procesu po éře násilného znárodnování a združstevňování od druhé poloviny 40. let až do konce 80. let. Měla alespoň zčásti napravit velké množství nespravedlivostí a nezákonností. Restituční a transformační podíly oprávněných osob byly hodnotově vázány na aktuální reálný rozsah aktiv osob povinných, takže nevznikly přímé nároky na státní rozpočty.

Významná část tohoto transformačního procesu byla prováděna povinnými osobami, a to spolu se sedmiletou odkladnou lhůtou významně přispělo k nenaplnění části závazků vůči oprávněným osobám. Pro vyhýbání se transformačním závazkům mechanismem převodu výnosných majetků protiprávně zahrnujících transformační

podíly oprávněných osob v družstvech nezúčastněných se vžil termín „druhá transformace“.

O celkovém rozsahu transformačního procesu vypovídají některé statistické údaje. Do transformace vstoupilo prakticky všech více než 1200 jednotných zemědělských družstev. Po uplynutí sedmileté lhůty jich tuto právní formu podrželo jen zhruba 20 %, ostatní se přeměnily, některé vícekrát, na jiné obchodní společnosti, nejčastěji na společnosti akciové.

Nízký počet dosud dokončených konkurzů svědčí o trvalé právní existenci původních zemědělských družstev, která ovšem nehopodaří a ani jinak nepodnikají, jsou předlužená a nesou většinu původních závazků. Místo nich hospodaří nové obchodní společnosti. Nejčastější reálnou situací povinných osob a jejich právních nástupců je částečné vypořádání svých transformačních závazků. Více než dvacet procent původních povinných osob vypořádalo původní transformační závazky zcela a úplně.

Po osmnácti letech od přijetí zákona a jedenácti letech od nejzazšího termínu, kdy měly být oprávněné osoby vypořádány je zcela zřejmé, že jejich nezpochybnitelný nárok nebyl zcela vyrovnán a ony byly povinnými osobami poškozeny. To neplatí samozřejmě ve všech případech. Významná část původních 400 tisíc oprávněných osob se sedmiletou odkladnou lhůtou pro vypořádání trpěla kolizí s tříletými lhůtami promlčení; či neúčinností právních úkonů podle občanského zákoníku či podle zákona o konkurzu a vyrovnání. V kritické době se tak nemohli ani u soudu domáhat proti unikání svých majetků, i když toho byli často svědky.

Vážené kolegyně a kolegové, navrhovaná právní úprava otevírá vedle existujícího procesu vypořádání možnost postoupení nevypořádaných majetkových podílů na český stát, který by je přezkoumal, převzal, vypořádal a zároveň vymáhal plnění od povinných osob tak, aby dokončení transformace zůstalo fiskálně neutrální. Konečný časový horizont dokončení transformace jsou čtyři roky od účinnosti zákona.

K dokončení transformačního procesu patří také vypořádání majetkových podílů tam, kde rezerva na dodatečné majetkové nároky byla podle transformačního projektu vypočítána, na dodatečné legitimní nároky nebyla použita a je dosud nerozdělena oprávněným osobám.

Navrhovaná právní úprava se snaží naplnit základní ústavní právo na ochranu majetku a svobod. Právní vztahy plynoucí z dosavadních smluv povinných a oprávněných osob tímto zákonem nejsou dotčeny. Návrh zákona si klade za cíl napravit dlouhodobě trvajícím protiprávní stav nevypořádaných majetkových podílů oprávněných osob osobami povinnými tak, aby byly naplněny zásady právního státu v předmětu působení zákona. Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem ČR. Akty EU se na vztahy, jež jsou předmětem této právní úpravy, nevztahují. Návrhem zákona nejsou do právního řádu ČR implementovány předpisy EU a není v rozporu s právem EU. Navrhovaná právní úprava by neměla mít významný finanční dopad na státní rozpočet, ani na ostatní veřejné rozpočty.

Předkládají se administrativní náklady na agendu přezkoumání žádostí setřídění nároků oprávněných osob podle subjektů osob povinných, vyrozumění dotčených osob a event. vymáhání plnění.

Pro některé podnikatelské subjekty – týká se to povinných osob – bude navrhovaná právní úprava znamenat dlouho odkládaný finanční dopad ve velmi těžko odhadovatelné výši, někde možná až 13 miliard korun během čtyř let.

Vážené kolegyně a kolegové, hlavním cílem tohoto návrhu zákona je otevření pro některé zdánlivě uzavřeného problému a hledání spravedlnosti pro skupinu lidí,

kteří byli připraveni o svůj majetek a to nejprve za minulého režimu a podruhé už v průběhu naší demokratické společnosti. To je nepřijatelné, s tím bychom neměli souhlasit, tomu bychom měli bránit a hledat cesty, jak tento nespravedlivý stav zachránit.

Vážené kolegyně a kolegové, děkuji vám a žádám vás o podporu tohoto návrhu zákona a o jeho postoupení do jednání ve výborech.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore, posadte se ke stolku zpravodajů. Organizační výbor určil zpravodajem pro první čtení senátora Jana Hajdu. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Jan Hajda: Vážený pane předsedající, vážený pan předkladateli, vážené kolegyně a kolegové, pokud se týká předkládaného návrhu zákona, lze souhlasit s jednou věcí, že v řadě případů v období, kdy měly být vypořádány transformační nároky oprávněných osob, došlo k určitým křivdám. Nenamítám nic proti tomu, aby byly tímto způsobem narovnány. Jak pan předkladatel říká, bereme to jako cestu k otevření diskuse pro nápravu.

Na podzim minulého roku před mimořádnými volbami pan senátor Liška předkládal novelu transformačního zákona, kde se v Senátu odsouhlasilo prodloužení možnosti předkládat nároky. Ve sněmovně to ovšem už nebylo dáno na pořad. Domnívám se, že pan místopředseda Senátu Liška v tomto směru pro oprávněné osoby tehdy udělal obrovský kus práce a mělo to být velmi silným signálem pro ty, kteří se dosud nepřihlásili, aby využili této možnosti. Podle platného transformačního zákona poslední nároky mohly být uplatněny v lednu letošního roku. V tom vidím obrovský problém.

Zdůraznil bych, že na počátku transformace mělo být vypořádáno sto miliard korun oprávněným osobám a podle rozboru ministerstva zemědělství i zemědělského svazu, Výzkumného zemědělského ústavu v roce 2009 zůstalo k vypořádání 7,8 miliard korun. Z těchto 7,8 miliard korun na 4,8 miliardy podle průzkumu jsou uzavřeny dohody, kde se majetek vydává nebo to oprávněné osoby řeší soudní cestou. Zůstávají tedy nevypořádány tři miliardy korun. Majetkové podíly osob, které chtěly hospodařit, musely být z titulu zákona vypořádány do devadesáti dnů. Věcný problém, který navrhuje pan senátor Liška řešit, se týká tří miliard korun tím, že pro ty, kteří neuplatnili nárok, došlo k promlčení.

Tato situace je velice složitá, nezpůsobuje to občas jednoduchou situaci na vesnici. Budu říkat stanovisko k návrhu pana senátora Lišky. My, kteří pracujeme kolem našeho stínového ministra, budeme chtít předložit vlastní návrh řešení těchto tří miliard korun v souladu s ústavním pořádkem ČR, protože se domnívám, že není možné – pokud někde vznikly křivdy řešit je novými křivdami. Zdůrazňuji, že bez pomoci státu se to neobejde.

Když jsem narazil na ústavní pořádek našeho státu, který bychom jako Senát měli ctít, seznámím vás se dvěma stanovisky.

První je stanovisko Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a druhé je pak našeho legislativního odboru, jak se dívají na předložený návrh zákona.

Pokud jde o Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně:

Důsledkem takového zákona, pokud by byl přijat, by nutně bylo:

- a) poškození důvěry v právní stát se v tradiční instituty práva,
- b) oslabení postavení zemědělských právnických osob v obchodních vztazích a nedůvěra v bankovním sektoru zvláště,

- c) poškození důvěry v obchodní právo vzhledem ke zpochybnění zápisů v obchodním rejstříku,
- d) poškození oprávněných osob, které vložily majetek do zemědělských družstev a společností a které musely podnikat v období 1992 až 2003 většinou ve ztrátě 44 miliard korun.

Návrh uvedeného zákona je totiž úzce spojen, ba přímo motivován nutností ignorovat skutečnost, že nároky na vypořádání majetkových podílů jsou dnes, po osmnácti letech od transformace družstev již promlčeny, a to přesto, že pro jejich vypořádání byla stanovena extrémně dlouhá, zřejmě protiústavní promlčecí lhůta deset roků plus dalších sedm let pro počátek splatnosti. Návrh zákona o vypořádání majetkových podílů v souvislosti s transformací zemědělských družstev a o změně některých zákonů je v rozporu jednak s Listinou základních práv a svobod, jednak s mezinárodními závazky České republiky.

Podle článku 11 Listiny základních lidských práv, odst. 4, vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona, za náhradu. Pokud by totiž byl tento zákon aplikován poté, co by Pozemkový fond začal vymáhat po stávajících společnostech, rovnalo by se vyvlastnění a novým křivdám. Hovořím z titulu, že jsem nezměnil – na rozdíl od ostatních – název zemědělského družstva a mám všechny oprávněné osoby vypořádány. Souhlasím s tím, že se řada kolegů nezachovala tak, jak měla.

Pokud se týká stanoviska našich legislativců k legislativnímu problému, měli jste možnost si to přečíst. Toto je následující.

Byť z důvodové zprávy lze vyčíst záměr předkladatelů vypořádat dosud nevypořádané nároky z transformačního zákona, lze však konstatovat, že návrh zákona je výrazem určité věcné nevyjasněnosti, která pak následně vede k určitým pochybnostech jak právního, tak legislativního charakteru. Základním problémem je otázka vztahu tohoto zákona k zákonu transformačnímu, a to zejména z hlediska promlčení nároků, které nebyly uplatněny v desetileté lhůtě stanovené v § 13, odst. 4, transformačního zákona u soudu a z hlediska souběhu nároků na základě obou zákonů.

Například by mě zajímalo, jak se budou hodnotit oprávněné osoby, které jsem vyznal, aby se v osmnáctileté lhůtě přihlásily. Nepřihlásily se a teď by se chtěly přihlásit. Je nejasné, zda povinná osoba, resp. stát bude moci uplatnit námitku promlčení, tedy zda oprávněnou osobou bude i ta osoba, jejíž nárok podle transformačního zákona je promlčen. Za předpokladu, že by se tímto zákonem měly obnovit resp. založit zcela nové nároky s novými promlčecími lhůtami, tak lze s ohledem na osoby povinné vyslovit pochybnosti o konformitě návrhu s ústavním pořádkem, neboť by šlo o zpětné znovuoobnovení cca 18 let starých nároků. Desetiletá promlčecí doba, kterou stanoví pro tyto nároky transformační zákon, byla dosud považována za zcela nadstandardní.

Pan senátor Liška má pravdu v tom, že řada bývalých zemědělských družstev přešla na jiné společnosti, změnila se na s.r.o. a akciovky, u řady z nich byla půda koupena národními či nadnárodními společnostmi, které v zakládacích listinách nemají žádný závazek vůči komukoli. Podle mne by ani stát neměl sílu vůči těmto něco uplatňovat. Proto říkám, že bez pomoci státu je tato situace neřešitelná.

Dovolte mi, abych přistoupil k závěru. Jedná se o návrh zákona, který je v rozporu s ústavním a právním pořádkem tohoto státu. Pokud se týká ústavy, je to článek 1, odst. 1. Je také v rozporu s Listinou základních lidských práv čl. 1, 11, 36 a může značně zatížit státní rozpočet, protože oprávněné osoby, pokud budou

nárokovat u Pozemkového fondu a nebude to s kým vypořádat, zůstane to v rukou státu.

Dle mého názoru Senát, který má být pojistkou demokracie, a má hájit právní řád, jeho dodržování, nemůže tento návrh zákona propustit do dalšího čtení, protože například nerespektováním ústavy a promlčecích lhůt bychom otevřeli Pandořinu skříňku k prolomení dalších zákonů. Proto navrhuji předložený návrh zákona zamítnout a nepustit do dalšího čtení jednotlivým výborům s tím, že v určitém období bude předložen jiný zákon, který by měl tyto věci řešit.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, posadte se ke stolku zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se paní senátorka Jiřina Rippelová.

Senátorka Jiřina Rippelová: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, pan místopředseda Liška předkládal v minulosti několik návrhů, které se týkaly restitucí. Já osobně a většina členů našeho klubu téměř všechny tyto návrhy jsme podporovali a podpořili. U tohoto návrhu mám osobně trochu problém. Hovořil o něm trochu emotivně pan předseda hospodářského výboru v roli zpravodaje. Mám problém se dvěma věcmi. První je otázka promlčecí doby, která je nadstandardní v této věci, která uplynula, byla desetiletá, což nebývá běžné, a která podle mého názoru může vzbuzovat ústavní pochybnosti – je to § 4, odst. 2 navrženého zákona, kterým se povinnými osobami stávají i společnosti, na které byl převeden majetek zemědělských družstev. Znamená to nejen stávající zemědělská družstva, ale i nástupnické organizace. Toto rozšíření počtu povinných osob může vycházet z presumpce nekalého převodu majetku. Pochybné převody je možné napadnout u soudu, což se také děje. Pokud soud v individuálních případech nerozhodne, je nabíledni, že je chráněno vlastnické právo těchto právnických osob. Pokud by tomu tak nebylo, je tady podle mého názoru možný střed s Listinou základních práv a svobod s článkem 14, odst. 4. Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu na základě zákona a za náhradu. Stanovení povinnosti vyplácet majetkové podíly je podle mého názoru protiústavním vyvlastněním bez náhrady. Na tyto věci jsem chtěla upozornit.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, paní kolegyně. Do rozpravy se dále hlásí pan senátor Pakosta.

Senátor Petr Pakosta: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, v oblasti zemědělských restitucí jsem se pohyboval dlouhou dobu, byl jsem jak u transformačních projektů, tak u další fáze, kdy méně úspěšní vstupovali do likvidace. Mám za sebou téměř zlikvidované zemědělské družstvo, které vyrovnalo zhruba sto milionů korun restitucí. Věřte, že to byla fuška. Troufám si tedy tvrdit, že jsem s touto oblastí obeznámen. Musím konstatovat, že před téměř dvaceti lety to byl stát, kdo dával pravidla. Je nutno konstatovat, že pravidla byla špatná. Pokud pravidla chceme napravovat, mělo by to být způsobem, který by byl ústavně konformní a nezakládal by další křivdy.

Já jsem přesvědčen, že ten zákon, který máme před sebou, který právě projednáváme, může sloužit jako základna pro ústavní konformnost a pro řádné vypořádání. Měl by to být stav, který nastavil špatná pravidla, stát je dneska ty zhruba 3 miliardy, o kterých tady mluvil kolega Hajda, by tyto 3 miliardy měl nahradit. Já jsem původně chtěl hlasovat pro návrh zamítnout, ale když jsem si tyto věci nechal projít hlavou, tak nakonec hlasovat pro zamítnutí nebudu, naopak přispěji

svým postojem k tomu, že propustíme návrh k dalšímu čtení do výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore, prosím, kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikdo, takže obecnou rozpravu končím a ptám se pana navrhovatele, pana místopředsedy Lišky, chce-li se vyjádřit? Chce. Prosím.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, jsem rád, že jsme se v mnoha bodech shodli s panem předsedou výboru Hajdou a že jsem cítil, že paní kolegyně Rippelová chápe moje důvody, proč jsem přišel s tímto návrhem a děkuji za podporu od kolegy Pakosty.

Chtěl bych uvést na pravou míru některá tvrzení. Nejedná se o, vážené kolegyně a kolegové, o nové nároky, to návrh zákona neumožňuje. Jde o řešení nároků starých, které byly již předloženy a které nebyly vypořádány. A nebyly vypořádány proto, protože – a teď mluvíme o tom, o čem hovořila kolegyně Rippelová, i nakonec kolega Hajda, že by došlo k poškození důvěry v právo. Ona ta důvěra v právo už byla otřesená, protože zákon ukládal, že povinné osoby se mají vypořádat s oprávněnými osobami. Oni to neudělali, oni to neudělali někdy úmyslně, v mnoha případech nemohli, protože na to zkrátka neměli, ale v řadě případů to bylo zcela úmyslné a cílené. Tady byla otřesena důvěra v právo.

Ti lidé věřili tomu, že když v zákoně stojí, že po 7 letech nebo do 7 let budou mít majetkové nároky vyrovnány, takže majetkové nároky vyrovnány budou. Ony nebyly, vyřešilo se to zkrátka tím, že ta doba se prodloužila o dalších 10 let, jako taková úniková možnost pro to, aby se to nějakým způsobem vyřešilo. Ono se to nějakým způsobem nevyřešilo, protože ti lidé stejně čekali na to a věřili tomu, že během té doby skutečně povinné osoby zákon naplní. Oni to neudělali.

Samozřejmě argument – ano, mohli se soudit – je samozřejmě pravda, protože těch, kteří mají rozběhnutá soudní řízení, se těchto zákona také netýká, ale týká se také těch, kteří mají sepsanou písemnou dohodu s povinnými osobami. Týká se to pouze těch, kteří skutečně věřili, že podle zákona budou jejich majetkové podíly vypořádány, oni čekali na tu dobu, a nedočkali se. Takže prosím, abyste to brali z tohoto pohledu, že tady byla poškozena důvěra v právo a že tady byla porušena Listina práv, že tady bylo porušeno vlastnické právo.

Samozřejmě mohou se vést diskuse na to, jestli majetkový podíl je vlastnictvím nebo není. Podle našeho názoru vlastnictvím je a jako takový nemůže být promlčitelný. Jde také o to, že majetkové podíly oprávněných osob, které se nestaly členem družstev, tak tyto majetkové podíly nikdy nebyly majetkem družstva a měly být vedeny na zvláštních účtech a nemohlo s nimi být jinak zacházeno než to, že měly zůstat součástí respektive oddělenou součástí majetku. A neměly být převáděny na jiné právnické nebo fyzické osoby.

Pokud byl převeden majetek původního družstva na nějakou jinou právnickou nebo fyzickou osobu, tak byl převáděn i s těmito majetkovými podíly, tedy s cizím majetkem.

Jinak, vážené kolegyně a kolegové, ještě jednu informaci. U Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku je řada stížností oprávněných právě těch osob, kterým nebyly vypořádány tyto majetkové podíly. Musím říct, že v některých případech se tím již štrasburský soud zabýval. A dokonce v jednom případě to byl případ Kroutilíkovi versus český stát. To se právě týká těch restitučních transformačních stížností, že už se Evropský soud obrátil na náš stát s dotazem, co podnikl od podání tohoto případu před mnoha lety až do současné chvíle a určil

termín 21. září, to by už mělo být teď nebo příští měsíc obdržení odpovědi od našeho státu. Jsou tam ještě další stížnosti, to znamená, že štrasburský soud se tím zabývá a bude zabývat.

Myslím si, že bychom měli udělat tento první krok a pokusit se diskusi otevřít a hledat řešení, jak oprávněným osobám vrátit důvěru v právo, ve spravedlnost. My jsme tady dopoledne tleskali panu kandidátovi na ombudsmana, když hovořil o spravedlnosti a když to dával do určitého kontrastu k právu respektive zákonu, tak jsme uvítali jeho slova, že spravedlnost by měla, nebo respektive že naše činnost by měla směřovat k tomu, aby spravedlnost zvítězila.

Takže to si myslím, že by mělo být také činností Senátu, že Senát by měl být zárukou toho, že v našem státě bude vyslyšena spravedlnost a právo. Ještě jednou vám, kolegyně a kolegové, děkuji a prosím o postoupení do jednání výborů. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore, a zeptám se pana zpravodaje pro první čtení, pana senátora Hajdy, zda se chce vyjádřit k proběhlé rozpravě? Ano, prosím.

Senátor Jan Hajda: Vážení kolegové, chci se vyjádřit v tom slova smyslu – nesouhlasím s tím, co teď říkal pan předkladatel. Domnívám se, že v regionu, odkud pocházím – z okresu Břeclav – pokud se někdo obrátil na soud, domnívám se, že naopak soudy to řešily od určité doby v urychleném řízení. A je otázkou, jestli tady nenahrazujeme něco, jestli někdo měl požádat nebo neměl požádat soud o řešení. To je tato věc.

Chci jenom zdůraznit, že Senát je pojistkou demokracie, mám tady před sebou to, co jsem zdůrazňoval ve svém vystoupení – sedm bodů, kde předložený návrh je v rozporu s ústavou a Listinou základních lidských práv.

Vážení kolegové, kolegyně, my nemůžeme otevřít Pandořinu skříňku a Senát nemůže být tím, který jde proti ústavě, který jde proti mezinárodním dohodám. Proto trvám na svém návrhu zamítnout, s tím, že řešme to do budoucna, ale legislativně cestou, která je přijatelná.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane zpravodaji. Po znělce budeme hlasovat o návrhu zamítnout posuzovaný návrh zákona.

V sále je přítomno 58 senátorek a senátorů, potřebný počet pro přijetí návrhu je 30. Hlasujeme o návrhu zamítnout posuzovaný návrh zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro tento návrh, tedy pro zamítnutí, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Děkuji. Kdo jste proti tomuto návrhu, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruku.

Tento návrh zákona, tedy návrh na zamítnutí, byl zamítnut.

Nakonec v sále bylo 59 přítomných, kvórum bylo 30. Pro tento návrh hlasovalo 25, proti 23.

Vzhledem k tomu, že jsme návrh zákona nevrátili navrhovateli k dopracování, ani jsme jej nezamítli, přikážeme návrh senátního návrhu zákona výboru či výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje, aby garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu senátního návrhu zákona byl VHZD a dalším výborem ÚPV. Máte prosím někdo nějaký další návrh? Nemáte.

Přistoupíme tedy k **hlasování o návrhu Organizačního výboru na přikázání dvěma našim výborům.**

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro tento návrh, zvedněte, prosím, ruce a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti tomuto návrhu, stiskněte tlačítko NE a zvedněte

ruce. Návrh byl přijat. Konstatuji, že v sále bylo přítomno 59 přítomných, kvórum bylo 29. Pro 36 senátorek a senátorů, proti 1. Znamená to, že **návrh na příkazání byl přijat**. Děkuji panu navrhovateli a zároveň děkuji i zpravodaji.

Pan navrhovatel pan místopředseda Liška nás chce oslovit, prosím.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, kolegyně, kolegové, za podporu. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Přistoupíme k poslednímu bodu dnešního programu, a tím je

Návrh senátního návrhu zákona senátora Petra Pakosty a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů

Návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 311**. Tento návrh senátního návrhu zákona uvede navrhovatel pan senátor Petr Pakosta. Prosím ho, aby se ujal slova. A prosím pěkně o klid v sále, abychom slyšeli, o čem budeme za chvíli rozhodovat.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si co možná stručně charakterizovat navrhovanou novelu zákona. Současná úprava pravidel pro placení pojistného na všeobecné zdravotní pojištění je v části, která stanoví termín splatnosti doplatku pojistného, odlišná od pravidel placení doplatku pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, které stanoví zákon č. 589/1992 Sb.

Přítom povinnosti, které pro osoby samostatně výdělečně činné z těchto zákonů vyplývají, jsou si velmi podobné. Doplatky obou pojistných vycházejí z údajů v přehledech, jejichž odevzdání je vázáno na měsíc následující po lhůtě pro podání daňového přiznání k dani z příjmu fyzických osob.

Stávající úprava, která stanoví dva různé termíny splatnosti doplatků těchto dvou pojistných, vyvolává zbytečnou nejistotu a zbytečně komplikuje fungování podnikajících fyzických osob v České republice.

Navrhovaná úprava proto uvádí tyto termíny do vzájemného souladu a stanoví jednotná pravidla pro placení doplatku pojistného na všeobecné zdravotní pojištění, i pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Tím zpřehledňuje a zjednodušuje systém těchto plateb pro podnikatele.

Ještě si dovolím drobný dovětek. Podle informací k tomuto návrhu, které poskytla naše legislativa, tam jsou drobná legislativní pochybení. Jsem si jich vědom a jsem připraven, pokud propustíte tento návrh k jednání do výboru, jsem připraven pracovat na jejich odstranění. To je asi v úvodu vše, děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore, pane navrhovateli. Prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil zpravodajkou pro první čtení paní senátorku Alenu Palečkovou. Paní senátorko, prosím.

Senátorka Alena Palečková: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, budu velmi stručná. Zkonstatuji, že vítám každou iniciativu, která vede k zjednodušení administrativy pro osoby samostatně výdělečně činné atd., čili

sjednocení termínů by mohlo být počinem pozitivním, kdyby, a na to musím upozornit jako představitelka výboru pro zdravotnictví a sociální politiku, nám tam nechybělo to finanční vyjádření, co to bude znamenat. Tam by došlo k 21dennímu výpadku nebo zpoždění plateb pro zdravotní pojišťovny, a vzhledem k tomu, že máme informaci z ministerstva zdravotnictví, že v letošním roce bude výpadek asi 10 miliard zhruba a příští rok pravděpodobně ještě nebude o mnoho lepší, i když doufáme, že ano, tak je potřeba k tomuto přistupovat velmi opatrně a zjistit všechny dopady, které by tato věc měla.

Samozřejmě legislativa upozornila i na další drobné chyby v návrhu, např. to, že se tento návrh netýká všech osob samostatně výdělečně činných, ale pouze těch, které to mají jako hlavní činnost. Pan předkladatel o tom ví a slíbil doplnění tohoto návrhu v tomto smyslu.

Poslední, na co bych chtěla ještě upozornit, je to, že tam je datum účinnosti od 1. ledna roku 2011, a já mám obavu, že není možné, pokud budeme chtít zjistit všechno to, o čem jsem mluvila, a udělat všechny nutné úpravy, že není možné, aby to od příštího roku platilo. Nicméně při propuštění do výborů je možné na toto téma zjistit vše důležité a podstatné a upravit tak, aby to nezpůsobilo škody ve zdravotnictví, a zároveň to usnadnilo existenci osob samostatně výdělečně činných. Toť vše v tuto chvíli, děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, paní zpravodajko, prosím, posadte se ke stolku zpravodajů, a já otevírám obecnou rozpravu. Prosím, kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikdo. Obecnou rozpravu končím. Není se k čemu vyjádřit. Lze konstatovat, že nebyl podán ani návrh na zamítnutí, ani na vrácení navrhovateli, takže připadá v úvahu třetí varianta.

Přikážeme návrh senátního návrhu zákona výboru či výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje, aby garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu senátního návrhu zákona byl VZSP a dále VHZD. Má, prosím, někdo ještě další návrh? Nikdo takový návrh nemá. Po znělce budeme hlasovat o návrhu Organizačního výboru. V sále je přítomno 53 senátorek, resp. senátorů, tzn., že kvórum je 27.

Hlasujeme o návrhu Organizačního výboru na **přikázání senátního návrhu zákona 2** výborům.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro tento návrh, zvedněte prosím ruce a stiskněte tlačítko ANO. Děkuji. Kdo jste proti tomuto návrhu, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruce. Návrh na přikázání byl přijat. V sále bylo přítomno 52 přítomných, kvórum tedy bylo 25. Pro 49 senátorek a senátorů, proti nebyl nikdo. **Návrh byl přijat.**

Děkuji panu navrhovateli i paní zpravodajce a končím dnešní jednání. Projednali jsme všechny body, tak jak jsme usnesli. Přeji vám dobrou noc.

(Jednání ukončeno v 15.41 hodin.)

Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
7. funkční období - 22. schůze
Vydává Kancelář Senátu, Odbor organizační
Valdštejnské nám. 4/17, 118 01, Praha 1

WWW.SENAT.CZ (DOKUMENTY A LEGISLATIVA) – TĚSNOPISECKÉ ZPRÁVY